

گهشتنی سرای نم

مسعود محمد

ثالثقهی (۱۳)

له متصرفای یعنی . . . نهودمه من وزیر بروم بر همه لستیم کرد له قبول کردنی استقاله کمی ، وزیری داخلیه گوتی نه گرده هایی من استقاله دهدم . نهود وزیره ش ناصری بروکه استقاله دایایه دبووه هم مسوو ناصریه کان لی درجن .

بروزی (۱۰) ی شوباتی ۱۹۶۴ تریک نیوهرولیک رازی برون پیک هات . سروکی چه کدار گوتی بروون هم مسوو تان کوینه مه بیان نامه یک بنوون بن به ناره زوی خوتسان و به پیش بروزه و ندیکی ره چاوی ده کمن من نیمزای ده کم . له هولیکی گوره هرجی برآگه ور و قسمزان وزایتی بنه ابر هب برون بوماوه بکی پنیست له سر چمند خالیک ریک که وتن . من بیان نامه کم نووسی ، له گل نهندامیکی مه کم بی سیاسی بر دمانه و برو لای سروکی چه کدار و پیمان گوت نیمزای بکه . دفه بیانه کم لای بی بی نووسمه و بخوینه بر لام لور بروزه دا که بروزه بش برو لایه نه داری و بی دهه لایی بمه شیک برو نیکرای خاوند ریان په مندیان کرد برو ، هیچیشی تیدانه برویک دانه بولکه کی رزیو له کس کورد بدات . متصرف و ها گشاشه و ده ححال بیانه که له گل خوی بردویه بیگه قوراوی نهوسا لموه خته مه لیو دره نگه دامی لی نا بونه غدا هه مان شموله رادیوی باغدا خویندایه و . له خه لقم دهیسته و ج خوشیه کی خسته ولات .

پاش نیمزا کردنی بیانه که هاتو چوی متصرف نه سایه و بوجی به جی کردنی پیدا و سیستیکی همی . خه لقی دیکه ش دهه ان بورانیه ، لوانه ، و فدیکی (صحفی) بروهی قاهره شیان تیدا برو لمانا واندا جلال کشک نووسه رنکی روزالیوسف بروکه چووه قاهره معقالیکی رنکوینکی له سر نه سفه رهی خوی و هزاعی کورد و که سانی که دیسوونی نووسی برو نه ختیکش باسی منی تیدا برو .

له مارتبی ۱۹۶۴ خدری حاجی ره سواغای پزدھر گیانی سپارد . تازیعی

نه کانسوونی دوه می ۱۹۶۴ دهست به گفتگو گزکرا له گسل و فدی حکومت به لام به کم بروزی دهست بی کردن کم له بیزنه ماوه . له رانیه کرده بوروینه و . هرجی ره یکی سیاسی و باده سلاط و بیانی هاتویی بیوه برونه کورد ای نهوده برو بمه دهه ات که کسوونه کان به لام نهوانی برو و توویزی پیک هینانی نیزنه سه پرمه شنی کردن له دووره هاتیون برو شویی خویان گه رابونیه و . نهوده نه داعمی مه کم بی سیاسی به ده دهام بروون نه هاتویاتی و توویزی به می . راستی به کمی له لایه نه خویانه و جهند که سیک قسمی ده کرد نه وی دیکه گوت گربوون . پیش ناوی بلیم ره نگه خوینیز له خویوه بزانی به هه مسووده ل حزم ده کرد مفاوه زات سریگریت . چهندین جار له چهند بروزی جودادا و فد دهه ات رانیه و هه تا نانی نیوه برو و دوای نه ویش نه قه دا ده بروین . ناوناهه دلگرمی ده گه بیشه راده بیک ده نگوت نیته مروی معاویه ده بیست ، دو و حارسی جاریش و هابو و متصرفی سلیمانی که من به زویی له تهیشی به و داده نیشتم خمریک بروهه لستیت و به ناوشیمی دجیشی و بومانی خوی من دام ده نشانده و نه گر و هام نه کرد ایه کمی دیکه که پایه بیان له ده سه لایی چه کداری هه برو به خویان رهوا ده دهیت یاخود شه ریان نه ده کرد نه وی به عوزر هینانه و وه متصرف دانیشیت و وه ده آئیم چونکه سروکی چه کدار له هیچ جار بیکدا به ده نگه نه هات بزنه سکنی متصرف . دلگه رمی به کمش هم رجاهی نه قسمی نهندامیکی مه کم بی سیاسی به و پیدا ده برو دیباره نه ویش بیش به خوی نادات پاشگه زیسته و . نیتر کمی دیکه به حه قی خوی نه ده زانی له خزوور نه ده زانیه نه خویه قسان هه لفوتی .

بیم ده کمومت متصرفی سلیمانی ، عیید سید عبد العزاق سید محمود ، بدل و بی فیل بزنانشی ده کوشان . له سالی ۱۹۶۵ که حکومت کوتنه سر هناردنی هیز بون کورستان نه ویاوه استدنه د

زور لاهه تاوی بودنیت نه درسته بیت . بی گومان طاهری حسی ژیرتر برو
له عبدالسلام پتریش متمنانه بی ده کرا . ناشیه نه بیرم له هاتوجویانه دا
سرم له عبدالسلام دایت .

نیوانی مکته بی سیاسی و سروکایه تی چه کدار به رو لیتل بروون
ده بسوهه جازنی موویان نه ساندبوو هولیک درا بونچاره سه و کردنی
گیر و گرفتی نیوانیان به ناویزی کردن له لایه ن کومه لیک له کورده
به رو شداره کان و خاتر ویستراوه کانی به غداوه . من له بر معشفله تی که
پیم سپردرابوونه متوانی به کوسونه ووهی به که میان را بگم که له رانیه
له گه ل سروکی چه کدارانیان کرد برو . روزی دوم که گه بشتمه ژوروی
لی کوبونه وه بیان و سلام کرد به کیک له کوردانه له جیاتی ولام گونی
هم موشیتیکمان ته او کرده هانتی تزوی بی نه ده ویست . گوت خمه بری
خوشتر به یدا نایی له ووهی رزگارم بکاله ده ردی سه ری چه قه چه قی
موناقشه . نووسارونکی نیماز کراوله لایه سروکی چه کدارانه وه بیان
دامی که ریلک خرا برو بمناوی داخوازی به کانی کوردله حکومه تی
عیراق . که خویندمه وه دیتم هره شهی قورسی تیداهه ده تکوت هی شهر
بی فروشته گوت هیچ برهه لستیم نی به له شیوازه تونده به مر جیک که
برانین نه مه نه رزو حوالی محامی نی به تائه گهر حاکم ره فزی کرد هیچی
خرابی لی بروونه ده نمه داخوازی میله تکه له رینگا که سروکی
چه کداره وه بونکومه تیک نجاده بی نه حالی رهت کردن ووهی دا دهست
بکریت وه به شهر . نیکریان قسه که میان پهنه ند کرد . بایی نه ووهی له ره فز
کردندا شه پهیدا نه کات شیوازی نووسینه کمان گزوری . سوبحانه للا
له پیش ده قیقدا ده رهه وت هاته کم بی نروم نه بوسه عاتیکیشی نه بردا
تی گه پیشتم ئو کارایه بونچی وها به رههایی و دلیلی گوتی هم موشیتیک
نه وا بووه : تومهز توانی بووی به هانه بدوزیت وه بونپرستی به رهه وهندیکی
کورد به دونانمه له سروکی چه کداره وه به کیکان بونسرؤک کومار نه وی
دیکه ش بوسه رهک وزیران خویشی کاغذه کانی ورگربو هم تا باش ترو
سوگه تر بیانگه بنه نه جنگه مه بست . دواتر که خه لقه که گرانه وه
هه غدا نه نش بونیشیک چروم ، دیتم کابرایه به دهست نه دو دو کاغذه وه
گیری خوارده . گوتی چهندی تله فون ده کم بونصری جمهوری و
جنگه سه رهک وزیران که کاغذی نه توپیم بی به ده بی خوم به ده ستیان
بگه یعنی کمس گوینم ناداتی . یه ک دوو روزی دیکه گوتی : باوکیان وها
و ها لی بکم به پوسته کاغذه کانم هه نارد . پیم گوت فلاں توکه هیندنه
مه بست بون بگهیه نه شوینانه دم توانی من باریده بددم چونکه هر
کاتیک بمه وی ده توانم بیان گه می . . . سبیه نه سه ردانی فوریق طاهر
بحی پیم گوت حمزه ده کم له ده رفت دا مجامله بکی فلانه کمس
بکهیت . دوو روزی نه بردا نه مجامله بکی له گه ل دا کرد .
گروپی کورده کانی به غدا ته کلیفیان له سروکی چه کداران نه وه برو

له دیه گه رمکانی بشاری ئاسوس بعديو پژده دا برو . من له شوپنیکی
نزیک بعو دنی بکه دله لک له زئی په بیمه وه به کم جار بوسواری کله لک
بیم که بربتی به له داره بیمه کی شاش به سه رهه نه کونده بکی فوودرا ووه
وه ، وخته بلیم که لینی نیوان رایملی داره کان پتر بروون له داره کان خویان :
ده توانی لوه که لینانه وه به گولم ثاو بخویته وه ، ننجا من مله ش نازانم .
ده ترسام به لام نه ده هیشت ترسام پیو دیار بیت . له نازیه بیم دیوم دیتم له
دووره وه ، لای سه نگه سه ری نوی کزیتی ریلک نیشمه وه دوای روزیک
بیست روز نامه چی تیدا بروون نوینه ریکی حیزب گونبوبی به یانه که دهی
شوبات هم موشیتیک نی بیه ، بمند همه نه نهی لوه نه نه موسر اووه .
حکومتی به عدا زوری بی ناخوش برو روزیک دوانی دیکه چوومه سه نگه
سه رهه مسله لیه قسمی لی وه کرا : وها په سه ند دیتا به در وخته وه بک
له زاری سروکی چه کداره وه بلا و بکریت وه . من ده قه که یم نووسی
بجوریک حکومتی رازی کرد نه نه جنی نه ووه شی تیدا ده بیوه . نه گمر
بمندی نه نه هبوبیت به در وخته وه وکه ره شی نه کردیت وه : نووسی
بزوم هم موشه بیانیکی نه توپی بنا چاری هیندی ته فیلاتی دهیت که
لزوم نه دیتری به بلا و کردن ووهی بی نه ووهی پنی بگویز بمندی نه نهی .
دوای یه ک دوو مانگه که هاتمه به غدا قره نه دوغرمه چی گوتی حکومت
به وه کریه زور که بی هاتبوو که چی نه ته کریب برو نه هیچ .
په راگه ندهی شاره کان بمتایه تی کویی به کان بروویان کرده وه کویی ،
مالی منیش له مانگی نیسان گه رایمه وه کزی ، من ناوناوه سه فری دیوی
رانیم ده کرد کاریکی زورم به مله وه بون بیانیه تی هی نه موشه زفانه
فسل کرابوون . بوگه لیک سرو بعری نه بون بیانه ده برو هات جزوی
به غدا بکم ، چه ند جاری چوووشام خمه رسازان و خاون نیازان له
ده رهه نه نه واهه پیوه ندی بیان پیم ده کرد تا شهه وهی هنندی جار به شمه
جیگهی وها دیده نیم ده کردن نه خاون مالم ده ناسی نه سه رهه ده بیم له
گهه که که ده کرد به لام هرچی گوترا بیت و پیش نیاز کرایت له
دیده ندی بیانه دا بایی موویک منی نه بردا به لای تیک دانه وهی نه
ناشت بونه ووهی ، ئام ججهانه سیاست زور چلکه ، گه لیک چلکتله
له ووهی به خه بالت دا دیت رینگا چلکنکه که شی چشمی وها له مجیزی
تیدایه کورم دهی خوگیری لی بکات .

به پیشیست ناوناوه سه دانم له سروک وزیران فهريق طاهری حسی
ده کرد ، بولای وزیری داخلیه (حاکم عسکری عام) رشید مصلحیش
ریگای هاتچوم کرایوه برو . من له ته بیاتم دانی بیه به ناچاری نه بی خوم
له کار به دهستی حکومتی نزیک بکممه وه . حاریکیان له وتو نیزدا
گومان اوی بیوم سه رهک وزیران گوتی : باورت پیم نی بیه ؟

گوتی : آنا اتفق فی طاهری حسی ولكن لآتفق فی رئيس الوزراء ، چونکه
وه که له شتی عابد به خویی ده توانی دروست بیت ناتوانی له شتیک که له

که واله گهل مه کنه بی سیاسی ناشت بیته وه. له پاش گه لیلک و تنویزی
پهندامیز قسمی خلقه که هدل گرته وه به لام گوئی: پسندیدم گرچه
مصلحت ندیدم، واته: سلماندم هرچهند به مه صله حتیشی نازانم.
نعم باره هه سیاره دنا نشره که شکل بهانی سیاسی له مه کنه بی
سیاسی یسه وه دور چو و بیریتی بولو له دوری ۱۵ - ۱۶ رو پهراهی پرله
ره خسنه هه ره بزننده دور باره ریزیک که وته که دهی شوبات
عده بیه که لزی بر سه رنای (اسلم با خود اصلاح ام (استسلام) دا بورو
هر چی حق و ناحمه قه له توانجی نفت و تعالی و زال بعوریزیک که وته وه
گونترا بورو:

خالقہ کھی لے رانیہ بہلای خویانہو سرکھ و توو بیوون لمو ئامانجھی
بیوی هابیوون کوتیبوونہ سرخو کوکردنہو بیوگ برانہو بدعا ده نگوت
کھس ناپہرڈی خولہ مدلولی ثو ہیرشہ کوشندہ یمی مکتوبی سیاسی
بگھے یہ نیت راستی یہ کھی بی ثوہی ورتہ لہ کھسہو بیت سری و
گئیزی بیک خالقی نمنی بروو.

له کوتایی مایس و بیانه ختیک زووتر سمرمک و وزیران سهردانیکی سه روکی چه کداران و هاوبنیکانی کرد له دوکان. بعیدک گه یشتنی هر دوو لايسن زور به گدشی و خوشی چورو سرتائسهوهی له ته کلیف دا شهونکیش لایان مایهوه به میوانی له رانیه. ثوابینه همتا برچالی سبه ینهش تمواوده بی خیلاف له نیوانیان دا نامینی و لسره همه مووشتبکی بیار ڈ ایشت بلک دن:

من لهوی نه بروم به لام بویان گیزرامه وه که وا به رله هه لستانی سرمه که
وزیران بوگه رانمه به مردم به غذا یه کتیک (وک پیم گوترا نه موئندامه بروه که
به یانه کهای «استسلام» ای نووسی برو) گرفتیک قسه لی ده کات برو به همو
هملوه شانسی ریسی ثه ویه ک دوور پژه. من چیم گوئی لی بروه نه وه
ده گیزمه وه، له زور کسیشم بیستوه، تنانهست دوای نه وه گوتردینه له
دوکان و رانیه که سه ردانی فهریق طاهر یحیام کرد له به غدا نه ویش همان
شتنی گوت. بددهست خرم نه بوله شیوه ی گله بی به طاهر یحیام گوت:
کی زهرمی ده گرد نه گه رخمه بریه من درایا به لام که کتر دینه دا به شدار بیم؟

وانه: چی گویتومه لمیرخوئی بیهوده.
 ناویک به ناگرداکراو کوزایده: یه کوشیدی دیکمی له زارده رنه چوو
 به لای شبروشاشت و کوردو حکومهت دا چیتهوه. لموهش بولاده بیهاری
 بیهاری جارینکی دیکه کمس له بمهیه ئوهنیزه زلهوه سمری لی خوار
 نه کردمهوه. دوای پشوویه کی کورت دانیشتمان کوتایی هات به
 دهست گوشینیکی ساردوسر. لم تمحروممهوه دووشتی بشهه دهیم لی
 روون بیوه: به کیان ئوهیه لایه نی وها به هنر لباری و هادا به آنیک
 نادات بوهم لخماندنی کاته کی، چی بی لی به تمایه تی داراست گو
 بی دهنا کابرا دهی تواني دوای چمند ریزیک لیسته کی ساختم بداتی که
 جنی ره زامه ندی گومانکارینکی و کووم من بیت ویشه کیش به ک دوو
 لو قمهی چهور بھاویته سرخوانه وه هم کاتیکیش تیوه گلاینه وه و دهستان
 له پنچکان برا ئهوداناش بخانه نیوان بهداشی شمراهه که خویی به چاکی
 ده زایت بیسروودی خویی. دوهه میان ئوهیه، که له بدرنامه لایه نی
 به هنری ئه تویاری بیه خویی برده باری به آنیک بکات له ناست
 بی ده سه لاتی و کوو کورد که به عاده له ناست دهله تیک دا دهی کات،
 به نگه دهله تی بی ده سه لاتیش له تهرازووی ئهودا فرقی ههیت له گهله
 هی مهبله و بده سه لات. لممهوه ده توانم بلیم چ کوردیک لباری و که نه
 باره منی تیدا بروم هینده روهه و گریگی به خویی وه ندیشوه
 تواني بیتی بعراپه ره که ناچار بکات نوخته له سریت داینیت: هم
 ریزک که ونیکی ئه تویی له گهله ده سه لاتداری بیکانهدا بیویت له شیوهی
 سلماندن و مل نانی بی پهیمان و پرسینه و بیوه. ئم دیده نی به
 بی ئه نجام و تام ناخوشه ناچارم ده کات باز بھاویزیم به قله مم بوسانی
 ۱۹۶۵ که به باوههی من لموساله داشتیک رهوی دا برهه همی ههولی ئه
 هیزه بروکه بی سوود و ئه نجام برو له گهله من دا.

له دهی ناشی دا بورین، جارینکیان له تزیک ده رسنهندی بازیان
 قافلهی جهیش لی درا بی ئه وهی هویه کی بعرجاوههیت. من چوومه
 سه فهريکی لای رانیه. له دانیشتنیکی دووقلی، سه رونکی چه کداران
 گوتی: که چووتهوه بع غدا سرروک کومار عبد السلام ده بینت له زاری
 منهوه پی بلی فلان سلامی همی و ده لی ئهوانهی له قافلهی جهیشیان دا
 خائینی میلهه تی کوردن.. نه گهه رب مزانی بایه سوودی ده بینت هه مومه
 ده گرتن و ددم ناردن بیه هعتا له باب الشرقی به سیداره یانهوه بکات.
 به لام نه ئهوان بع لکوو خویشم بعهه تمهوه بکریم فرقیک ناکات چونکه
 لایه نی له گهه رهه تی همی بسنه و بیوه که ده بی شر له گهله کوردان
 دهست پی بکاتمهوه نشجا هر ئه وه له بی من ده مینیتی وه که بگوته ری
 پشمehrگهی کوردي به کوشتن دا. ئم هرایه ش که بعراپا ده بینتهوه له
 ناکام دا خویی، واته عبد السلام، تی ده چیت.
 که گرامه وه بع غدا دبووه هر بچم بوقصری جمهوری چونکه له و

فوردسی به ملهمه ده گرن؟ گونم پیشیازه که بونیوه *doesn't seem business* و اوه له مامله تی سووده خش ناچیت. گوتی: بونیمه دامهزرانی کورد
 ناسایش و هینمی پیوه وه سوودی لی ده بینن.
 و لامه کهی متمانه به خش بیو، رنهه زووتر خهیانی لی کردیتهوه.
 گوتی دهه موی بزانم، به وردی یارمه تی به که چه نده؟! گوتی بی سووره.
 من کابرا یاه کی حقوق بازو دنیادوست نیم معهده است خوته سه کردن
 بیت و بیس چونکه نه گهه مرثمه مه بست بوایه هملی باشم بیز
 پیزک که تو بوبه رله شورشی تموزو زله دورانی عبدولکه ریمیش دا
 خورجینه پربکم. لم حاله تدا جگه له وهی که من هاندمری سوودی
 شه خسی بالی پیوه نه ده نام چاره نووسی ئهورهش و بروتهی له هاتمهوهی
 شه زدا مال کاولو ده بن، ئا نوش لغایونکی قورس بوده خرایه زاری
 هم ته مایه کی بیز وکی که وکوو و سووه سهی شهستان له گونی حزو
 مجیزی نه فسی خواز وکی بچرپاندیباي. پی ناوی بی لزوم بدرگی
 ده روز شایتی له بمهه نه وسای خوم بکم و بیلیم دلم لی نه دا بیز
 گه شه گه شهی تیکه ل بیون به کارو باری گرنگه وه که دهوله تانی تیدا لاین
 بن چونکه راست نی به. به لام بی دودنی و بی گومان له خوکردن و بی
 خوگی خاندن ناماده بیوم خمزینه قاروون رهت بکهمهوه بعراپه
 به شداری کردن له نانمهوهی هرایه ک سوودی میلهه تی تیدا سوگرنهی.
 من چ باوهه نه بوبه عبد السلام که له پیاوه جاکنی خویه ووه له عیشقی
 چاوه کالی کورده وه دهستی بوناشتی دریز کرد و بیا به تمایه دان بی به
 کورد و مافی کورد به لام دلم نه ده هینا من بارمه تی گهانه وهی شه
 بدنه بی ئه وهی تواني بیت کوهه که کی له سه رخوکردن وه بخمه ناو دهستی
 کورده وه و بیا چ ئوبندم ههیت به پاداشتیک کورد پی بگات له بیوه
 کاره ساتهی به سه ری دینت. به لی: ده زانه و ده شم زانی به خوگیرانه وهم
 له پاریده دانی گهانه وهی شه دنیا بوزکورد ته باوره بیانی و ئه ولا یه نهی
 به خهی منی گرت واژه نیازی خوی ناهینی و هه مسوو کابرا یاه کیش و کوو
 من نیمه چاره نووسی میلهه تی بی پهناو ده رهان پیش هه مسوو حیابیک
 بیه خیتهوه، به لام خوده ده نه بمعه پوسته چی ناگر بازی و پهندباری
 کوشتار و سووتار. هر بوزیه ش بوبه به لیتی بی سنور که وا رنهه
 ده رهایه ک بیت و ره نگیشه کاشه بکه پرنه کات دلم تیراونه ده بیو. له ده مهدا
 که میشک و دلم له ناست نه بمه لیتی بی سنوره هی کابرا دا تیکیان
 ده هاویش ته نهایا یه که رینگه قسانم هاته به رههست که پی دا بروم و
 زده ری لی چاوه روان نه کریت: گوتی: چمند کاتت بی ویسته بیه وهی
 پرس بولایه نه بکههیت که خوت نویشه ری ئه ویت له بارهی راستینه
 بارمه تی به که
 پرسیاره دا به غذا جی ناهیم.

که ئه مم ده بی کابرا بی و مخزان، یه کسمر گوتی: *ignore everything*

رآگه یاندبوو که ثوته کلیفه لی کراوم به چاک دهزانی قول بکریت و بو ماویه ک هتا گری و گال دهه و نتوه سکریتی حیزب کناره گیر بیت، دوای بعینیک دهشی بیشهه کایه. به لام لی نمه لمیندرابوو. هرچند لمبه راتچوی بردوم بوبه غدا هعمرو و ردودرشی کهین وبهینی کورده واریم نه دهزانی به لام لوهه ناگدار بروم کهوا روزه له دوا روزه نیوانی مه کتنه بی سیاسی و سروکی چه کداران ناخوشت دهی، خوشم شایه دی نوه بروم که هندنیک له ئهندامی خونین گرم پنکولی شهربده کن.

روزیک له روزانی نهوقناغه، له ژوره کی سمرده می فوتایه تیم، له ئوتیلی فلوریدا بروم، کوردیکی ناوداری بعغدا لمپر به حماسه تکمهه هاته ژورین سلام و کلام هیرشینیکی هیتا بوم گویا من بهدوا منصب داده گرین. وهی که له دلم گران هات. قسمه کی به کجار قورسم بهزاردا هات بزهه که مسیکی چاوی بری بیشه منصب.. يه کسر بعغدام بجهی هیشت و گرامه بولای سروکایه تی چه کدار که نهوسا له چوارقورنه بیشون بروم. حیکایه تکم گیرایوه بؤی و گونم خوت و ده زنیزیت نازه ناجمهه و بعدها. گوتی چاکه نه توکه سەغلەت بیوی دیشی لای من ده دی دلت هەل ده زیزیت ئەن من بچمه لای کنی پیم دەلین کوردمستانی به سیوروپرسه قال فروشت.. گوتمن تۈچارت نی سە دەنی نەمەن بکەیت به لام نەنوجاھە نیم، له مائى خوم داده نیشم بە محاماتە و خەریک دەبم.. دواي ئەمە نامە نووسرا بۇ کوردى بعغدا که فلانە كەمس لە خزوھە تاتچوی بعغدا ناکات و دەبى يارىدە بدریت..

کە گەرامەوە بعغدا روزنیک کریم قرنی هاتە لام گوتی بەم زووانە سەرەک وزیران بە دوات دادنیزیت بۆ مزارەت.. کریم قرنی دەستى فریق طاهر بیسی بیو، بی پرس دەچوھ لای.. من ئەمە بیم بجهی هیشت بزېرىساري روزانی داهاتسوچونکە هیچ هەنگاریکی منى نەدەگۇرۇي: دەبۈو نەوەي لىئىم داوا کرابوو لە لایەن کوردەوە تاپىم بکری بە ئەنجامى بگەيمەن، خۇبە تەلە فۇنىش نەم دەبىسى لە سەرەک وزیران ئەرى خەبەرە کە چەندى راستە و چەندى...؟

دۇرۇزى بىن چوو طاهر بیسی داواى کردم. پىشتر وەنا دەبۈو داواى دە کردم بىن ئەمەن نەكلىيە و زېفە لە بەن دا بىت. کە جۈرم گوتى تەعديلى وزارەت دەبىت وەمامان پەسند کردو بە وزیر دەولە بۇ [شۇون الشما] لە گەلمان دا بىت سپاسىم کردى لە سەرەتمنە بىن کردنم به لام گوتى هەتا کورده كان نەبىم ناتوانم و لام بەمەوە.. وىستى بىسەلمىتىم کە بەيانى داشانى وزارەت دەرچىت نەجاحا بىرم بۇ سەرەوە، نەم سەلماند.. گوتى ئىستا بە تەبارە بزۇزۇکەر كوك لەوئىشە و بە كۈتەر بۇ رايە بەلکوو بەزۈۋىي دەتسانیت و لام بەدەپتەوە. گوتمن پار ئەم روزانە بوبە دەستى كەلەپچەداروو لە تەبارە حکومەت دا بروم بەرە بەغدا دەھىزامەوە، ج

سەفرەم دا وزارەت هەلۇوشابۇر و پىك هاتىبۇرە منى تىدا مابۇ و مەمو، دەبۈوبەچم سوينىد بخۇم لای سەرۈك كۆمار كە نەوسا نەساغ كەوتۈولە چەند رۇزىكىش دا، وەك لەپىرمە، ئالسووی دەرھىتا كە چۈرمە لای لە نۆبن دا بۇو. دواي سوينىد پىم گوت راسپارەدى قىسم ھەبىدە بىنى بىنى بگەيدەن: چەندىنکى لە توانام دا بوبەری و تىزىلى قىسە كانم لە مەخەمەل و ئازىشىمى تەعىبرى نەرم و نۆزىل دا سەربېش كەد بىنەوەي هېچ شىشكە مەبەستە كە بشارمەوە. چەند تۈركوچىزكەي، بۇولە سەقف، راما ئىجا گوتى: دمایيات العالم برقە هذا الظالم.

تۇسەيرى! ولامى سەرۈك كۆمارىكى لە بەرانبەر قىسەي وەھا ترسناڭ و ئاكام بەخش ئەددو و شە ساردو سەرە بىت كە بە عادەت خەلق بە دەوري يارىي دامە و تاولەيە و دەلەن. نەوبەشى قىسە كان كە گەرەنەوي شەرى دەگەيەند بە تەواوى هاتەجى.. ئى جۈونى عبدالسلامىش هەرگەيشە حىنى نەگرچى دەشى كارى بىنكەوت بىت..

نیوانى سەرۆكایه تى چەکداروو مەكتەبى سیاسى روز لە روز دز وارت دەبۈوتا ئەوەي گەيشتە پەلەك جارەك لە جارانى بە كىرىدىتىم لە گەل سەرۆكایه تى چەکدار بۇوى لى نام كە بە پال پىشى ئەوقۇل بىكم بىمە سکریتى حیزب: بە كورتى حق و حىسەيە كە دەگىرمەوە، پىم گوت نە من دەبىم داود صائىغ (كە وا عبدالكەريم لە جىنگى حىزىسى شىوعى مېزۇرىي عىراقى چاند) نە داود صائىغ بە كەلکى تۈذىت.. يەكىل لە ئەندامانى حیزب يارىدە بە بۇ سکریتىرايەتى نەك لەلاوە شەتل بەنى و ئى جىنى بىكى. حیزب ئەو حىزب بە لە سەرېگى خۇنى ھەلسەتىتىتىت.. زۇر قىسە دىكەش هەن پىنۇست بە گۇتنەيەيان نىيە. وەك بۇم دەركەوت و لە زۇر كەمیش دەبىستەوە. گەلنىك كەس بە قە لە گەل مەكتەبى سیاسى بۇون و دەنەيان دەدا بۇ بەرھەلسىتى كەن لە سەرۆكایه تى چەکدار هەتا بىرادە بەگىزدا چۈونەوە، بە لام لە كەرده دەدا هەلۇوەستيان جۈزىكى دىكە بۇو.

لە سەرۆبەرى ئەم تىك چۈونەي نیوان دوولايەنى بەھىزى بزۇ و ئەنەدا دووخالەم بىپۇست دەكەت بىان نۇوسم. خالى بە كەم ئەوەي كە من لە وتسۇزىز دەربارە چەندوچۈنلى كەسان و شستان، لە گەل سەرۆكایه تى چەکداران پىرسىكىم كە لە دەدا ئابا ئەندامە چالاکە كەي كە بەيە كەم من و ئەنەن ئەندامە دەشىۋاتىم دايىي تىمىزاي بکات، ئابا تاچەند بە دوا خواشىتى سەرۆكایه تى دا دىت؟ گوتى، ئەگەر داوابىكەم هەتا بەغدا بە تەقلە دەبرووات [ئەم دەقى قىسە كەيەتى] من بەدەنگە نەھاتم..

خالى دووەم ئەوەي كە من لە سالىي (وايزانم - سەرتاساكانى) 1987 بىست ئەندامە لەلایەن سەرۆكایه تى چەکداروو لىنى داوا کرابوو لە ھەلبىز اردى ئەندامانى مەكتەبى سیاسى [يان زاراوه بەكى دىكەيە من ناي زانم] خۇپىلاوتە بکات بۇ سکریتىرايەتى.. ئەبۈش بە بىرادەراني

۱۹۵۴ که تیبدا بروم به ثندامی نائیمه کانی بهره‌ی نیشتمانی به کگرتوو، نهود بروکه حیزب ته کلیفی لی کردم خوم پالاوته بکم و کردم: ده‌نگوت بزم‌رگ رام ده‌کیشن..

خنه‌لکیکی بی‌ئه‌ژمار زویان لی‌نام بوزاره‌باندی نیش و کاریان منیش هم لم‌بر‌دلی خنفه که‌وهم لم‌بر‌نهوه ده‌مزانی غیری نهود جوزه کارانه چ کاری گرنگی گشتی به دیباروه نی‌به که هم‌موکورده‌ینی سوودمه‌ند بیت چه‌مند توانیم باریده‌ی خله‌قم دا: روزه هم‌بوویه‌دریزایی بونم له ژووره‌که‌ی تایبیت به‌خونم لوبینایه‌ی پیچ ده‌گوترا (مجلس وطنی) به نامه‌ی سفارش و به‌تله‌فون، بی‌وچان خمریکی نکاو خواست و ته‌تفیذی به‌ندی گیزانه‌وهی موشه‌فی فه‌صل کراوله به‌نده‌کانی به‌یانی دهی شویات بروم تا نهوه ده‌ستم شل ده‌بیوه‌هه‌نه‌له‌فونه‌وهه‌ج جایی زارو زمان. بی‌پرس و ده‌رگه لی‌دان نوخملکه ده‌هاته ژووره‌کم، تیاندا هم‌بوو که‌ی بی‌هه‌دارو دیواری (مجلس وطنی) ده‌هات و بی‌ا حصزی ده‌کرد به‌گمل قله‌بالاغی بکه‌وهی بوزیتن و دیتن و کات به‌سمربردن.. روزه‌یکیان دارتاشیک دوچاران هاته ژووره‌کم، جاری سی‌یم سه‌فری هیندم لا‌بودارناش ده‌گای کرده‌وه، بی‌پرس، خمریک برو بیوم بی‌یه دیبلوماسی له ماجلیسی سه‌فری، دووده‌ستم له‌سمر رانم بروم، رجا‌کارانه نه‌ختیکم بروزه‌وره‌لبرین و چاویکی به‌خواستیشم بو‌لارکرده‌وه، خواخیری بنووسی کشاوه‌وه.

تیوتله‌کم سبه‌ینان و عه‌صران بی‌له‌وهی به‌خه‌بریم ده‌بیوه دیوه‌خانه. همان ژوویی که تیدا قوتایی بروم دوواتر به محامیتی و نائیمه‌تی به‌سمر ده‌برد که بروشم به مامه و وزیر نم گوزری. مستمر لیکلاندیکی نه‌دریکالی له داوه‌تی سفاره‌تیکم دیتمی گوتی: لیره به‌لاوه، بی‌گومان، له تیوتل بع‌غدا سرت لی ده‌دهم. گوتم ژووره‌که‌ی جارانم میوانداریت ده‌کات..

سبه‌ینه‌یک له‌و سبه‌ینانه‌ی خوا بی‌منی به قله‌بالاغی سازاندبووژ ووری تیوتلیم پر بیوه‌له خملق. به‌پنجامه‌وه له‌سر چارپایه‌کم بیوان دانیش‌تی‌روم قسی‌ی شش ویشمان ده‌کردو، یه‌کیکی پزه‌دری دیتی چیشنه‌نگاو راب‌سورو دگوتی. نه‌دی که‌نگی ده‌چیه و‌هزارت؟ گوتم که‌نگی بی‌نم بروم جلک بگویم، نتجابه‌جیان هیشتم.. به‌راستی له‌خواری و‌له‌بر‌شرم هات‌هه‌وه عذاب و‌سه‌غلته‌ی به‌کی زورم ده‌چیشت له‌دهست میوانی بی‌لزوم و بی‌کوتایی.

له نمودنیه‌ی نه‌رکی نیسلک قورس نه‌مه ده‌گنبرمه‌وه: لم‌بر‌شتبکی کم با‌یمه‌خ دلم له‌و وزیری تعریب‌هیشما، سوین‌ندم خوارد مهره‌های لی‌نه‌کم. هستی کردو ده‌شیه‌ویست دلم ناشت بکاته‌وه به‌لام من خوم لی‌بی‌ثاگا‌ده‌کرد. دوون‌سیاوه، یه‌کیکی سلیمانی و‌به‌کیکی گوزی [وا بزانم مفتشی ته‌ریبه یان موده‌بریسی سانه‌وهی بعون] هات‌سلام،

مجیزم له ته‌یاره‌ی حکومه‌ت نی‌به.. خولا‌سه نه‌سوه‌لماندی و‌به‌یانی دام‌هزارانی وزیران هه‌لکیرا هه‌تا دیمه‌وه له سه‌فری خیری.

که گراماهه‌وه نویل مرحوم که‌مالی حاجی مه‌جید گوتی ره‌نگت گوزراه خونه‌ساع نیت؟ گوتم ته‌کلیفیک کراوم هه‌تا بلنی سه‌غلتم.. ثیتر و‌زمعه‌کم تی‌گه‌یاند. بعده‌وه کویی رویشتم.

له کویه‌وه چوومه رانیه، نیوه‌رژه‌م به‌رادان دا لای خاله خدرم تا‌هه‌گه‌ر دیده‌نه‌نی پیوه‌ستم جی‌به‌جنی کرد بگه‌بریمه‌وه لای نه‌وه. چوومه سه‌رکه‌کان لای سه‌رکه‌کی چه‌کدار و‌جیکایه‌تی روولی نانه‌که‌ی فریق ظاهرم بون باس کرد: زوری بی‌خوش بروم.. نیوه‌رژه‌م هینایه‌وه لای خالم. بیستم ثندامه زله‌کانی مه‌کته‌بی سیاسی له خدران میوانی کاکه‌زیادن. پیش عسرا چوومه خدران نه‌حمده‌دی حمده‌ده میناغاش له‌وی بروم.. گونیان سبه‌ینی و‌لامت ده‌ده‌ینه‌وه. شه‌وه‌هاتمه‌وه کویی. سبه‌ینی نیوه‌رژه‌کان بیوه‌و نه‌ندامیکی مه‌کته‌بی سیاسی هات گوتی: ئیمه برهه‌هه‌لستمان نی‌یه، بی‌یار بزخوت به‌جنی ده‌هیلین به‌لام بع‌بررسی هیچ شتیکیش نایین که له هه‌نگاهه سه‌هل بدات.

نه‌وه‌وهش له کویه‌مامه‌وه. سبه‌ینی به‌کاوه‌خزه‌سره‌رم کرد، لای مه‌غیریب گه‌یشتمه به‌غدا. بی‌یاری موافقه‌ی سه‌رمه‌وه بی‌گوت و‌هی خوشم ثیتر به شه‌وه‌لرای‌دیو ته‌شکلی و‌وزاره‌تی نوی بلاو کرایوه. باسیان ده‌کرد. لوسی روزه‌دا هه‌ندیک که ناویان له لیسته‌ی و‌زاره‌ت دا بروم بروم به‌هی دیکه گوزران..

خونیه‌ر حه‌قیه‌تی بپرسیت بونجی سه‌لماندی بیمه و‌وزیر ماده‌م هینده‌ی بی‌سه‌غلتم بروم؟

نه‌وه‌ی ده‌ستی منی ده‌بسته‌وه مه‌نتیقی خوم بروم! من که به‌گه‌منی بون ناشتی خمریک بیم ده‌بی به‌تماش بیم کوردیکی سر به‌چه‌کداره‌کان بیت به‌وزیر. نه‌نجا که خوم بی‌رازی نه‌بم ده‌بی داوا له هه‌موکم‌س بکم رازی نه‌بیت، بعویی به‌ده‌بی به‌ده‌ستی خوم دیواریک برمی‌نم که خوم شاگردیم له هه‌لسانی کردوه. سه‌غلتمیش له‌وه‌وه بی‌که دم زانی گوزه‌ران و‌حوانه‌وه له‌گمل جوزی بی‌سکردن‌هه‌وهی حکومه‌ت و ده‌سلا‌لاداری سپا بیوه‌کیکی و‌کوو من نه‌سان نی‌به جگه له‌وه که لایه‌نی به‌هیز هه‌یه بـرکه‌دار ده‌خاتانه چه‌رخی عه‌رمانه‌ی ناشتی‌بمه. به‌شی هه‌ره‌زوری که‌سانیکی له بـزوونه‌وه‌ده‌دا قسے رویشتوو بیون حمزیان نده‌کرد له‌لاوه و‌وزیر به‌ناوی نه‌وانه‌وه قوت بینه‌وه، کوردی به‌غداش نیسان دا هه‌بیو، زور نه‌کم، حمزیان به‌غمیری من ده‌کرد.. و‌کوو کتیب گره‌وهش دوار روزه‌یکی نزیکم ده‌خوینده‌وه، که له و‌هزارت ده‌ده‌چم، نابوریم و‌هه‌ا شل بونه‌وه گوزه‌رانم زه‌حمده‌ت بیت.

نه‌نم ته‌کلیفه له حسیابی خوم دا دوووه می‌حننه‌تی سیاسی بیون ژیانم دا: می‌حننه‌تی به‌کم به‌دوای هه‌لوه‌شاندنه‌وهی هه‌لیزاردنه‌که‌ی

له گهملی نمداووم، بهلام چی گوتمن به راستی ده زانم خو مروف دارو برد
نمی به پهروشی کرده و قسمی دوینی و پیرنی نهی.
من له روزی ۱۷ ای حزیرانه و به وزیر حساب بروم، له نیوندی
نموزرسه رئیسی کویم کرد. شهودی که مم بروم، که سبینی
هم لستام دیم ماله کم پرده له کچی قتابخانه کان، لوانه گرفتیکیان
هاتوهبر

له

برزیانه دا که همرا به رده دام برو هابدون داوم لی بکمن بوسیان چارمه سر
بکم. هرجه نند نازانم و بیا لمیرم نه ماوه خوایشیان چی برو به نهواوی
بهلام نه سا ده رحال قسم له گهمل طاهری بحی کرد گوتمن: کچان،
تابلو قیان داوم فریام نه که ویت نیش خراپه. بی سی و دو برباری
پیویستی بود هرچواندن.

سریکی رانیم دا: به پهله خ بهرم درایی که خیر اخیرا بگهده به غذا.
تومز بربار در اب و فدیکی پیروزی بیانی له سرهک وزیران و چه ند
وزیریک بچن بوقا هیره به شداری بکمن له ناهه نگی بیره و هری سالانه
۲۳ تمووز. که گیشتمه به غدا و تیگه یشتم، دیم په ساپورتمن نی بهو
سبه یشیش سه فهرله پیشه. لای طاهری بحی بروم. پاسپورتیان بوم سازداو
هر نه روزه پیان دامه و. بر له بدری که وتنمان بوزیر که خانه له خزوور
عبد السلام، سروکی کزمار، گوتمن ده ستم بیوچ جیگه رانه گیشته و
چ پاره ش شلک نایم. عبد السلام گوتمن من بوت ده نیرم. . له فصره و
دو صد دیناری بوناردم که هر نهوند ششم داوا کرده بروم، له بی
فروکه خانه پیم گیشت. دوای گه رانه و مان له قاهره وه، بوم نارده وه،
مالی ناوابن و هری گرت وه.

له ثالقیه کی سرمه تا کانی نه گهشتم دا گوتبووم کوا له سالی
۱۹۳۵ کاتیک بعده فر چوومه به غدا و دهی سبینه لمبر سورو رانه وه
شم منده فر بیوئیستگی باب الشرقي روز له دسته راسته وه هلات،
هه مسو خواروژ وور و چه ب و راستم لی شیوا چونکه ده بسو بیهی
جغرافیه له چپمه وه هملی نه جاره ده که چوویه قاهره دیسانه وه
تیباره هرام سوریکی خوارد که من هست بی نه کرد، له جیاتی
له لای روزه لات وه بوزیر که خانه داییه زین له روز شاوه بزی
شور بسویت وه. ده ریای سبی ناوه راست بی خوی چو شویی نه فریقای
با شور، سور دانیش - له میشکم دا - ثوی داوه بولای ناور و بیا. . چیای
مقطنم که وه روز ای اسان و همراهه کانیش چونه لای روزه لات. مالی
سرونج گرتن بشیوی! نه خالقه که سیان خوی دانه با بوبه (شرطی
مرون) روزه ناسان. ته نامه که له جنوی (عقبه) و بس ردامه نی
یک له دو دو گویی بهی ده ریای سور دا پیه رین به رایشمان حفدهه هزار
بی بوسه نجم دایه لای باکو و بی. ده ریای سبی ناوه راست له دووری
هره دووره وه کو خه تیکی راست له روزه لات وه بزر روز او به سر

نه گه رهیمک که وتبه نیشانه و به وزیر چارده کرا. گوتمن من له گهمل نه
وزیره بعینم نه ماوه. برادره کهی سلیمانه گوتمن نهی نهی نیشی نیمه
چون چارده کری؟ گوتمن بزم قسمه کردن له گهمل نه و وزیره ده بیهی بی له
کرامه نان. برادره کم گوتمن: یه کیک مسؤولیتی به هسته ستوه گرت
نمی بی له کرامه بتیت. قسمه کمی زور نابه جی بروم. نازاریشی دام
له نهوند سه غلمتی به ده رهه برو قورسانی نه قسمه یه شم کرده
سر بار و گوتمن: راست ده فرمومت، ته فونم هملگرت له گهمل وزیری
تعربیه دام، و ای زانم بی و خران نیش کمی چارکرد. ناسیاوه کم
حوشی خوش بتیت نه شاست بدرزه نهندی خوی دا نه کلیفی و ها ناقلای
کرد، به کیکی دیکه قسمه کمی نهی بی گوبایمه شمی له گهمل
ده کرد.

بلین له حکومه ته وه نه برو نه جومه نیکی کارگیری له ده کورد
پیش بتیت بوزه لمسو و راندنی کارو باری ناوه دان کردن وه و پر فری
جوزا جوز له کور دستان بهلام هم لمبر نه پشکو و نی عونچه چاوه روان
شکامی عاده ت پیوه گرت و مان هم لمبر نه پشکو و نی ولیک نه مین
کراوه کانی دوای بیانی دهی شوبات که ده برو دوستایه تی ولیک نه مین
بیون هم مو و لات بنه نیمه وه هم لمبر ده رهه دره شته جی اباتی بین په رده
نه نه جومه نه پیک نه هات. راستی به کمی نه گر ده ستم نه بسته بایه بهو
پیوه نهندی بیهی له گهمل کور دهواریم هه برو خاموش نه ده بروم: نه گمر
نیتی قاله شم نه دابایه هاموشی وزارتمند ده بیری.

دوئمنایه تی ناوخویی گیشنه راهدیک مه کتمی سیاسی ولايته کمی
دیکه چه کیان لیکتر هملگرت و بوبه هرا. . ناکامی نه و بروکه کوئملی
مه کتمی سیاسی به کوئملیک له نهندامانی حیز بعوه عراقیان جی هیشت.
نه نهندامه چالاکی که ده برو بیهی قسمه سروکی چه کداران به ته قله
بوبه غدا بروات، نهیش له گهمل مه کتمی سیاسی بونی ده جوو. له
موناسه بدنا به سروکی چه کداران گوت: لمبر نه چیت گوت و چون
در جزو؟ من دم زانی نه نهندامه کوئی مه کتمی سیاسی بموله ده می
خو ساغ کردن و دا هر به لای نهونی داده شکیت وه به لام به چاکم نه زانی
هیچی تیدا بلیم. گوتمن: فیلی لی کردم و هملی خله تاندم ..

بهلام نه فیل بونه هیچ. ته نامه که حال گیشنه چمک لیکدی
هم لگریک نهونه نهندامه چونکه خوی لای ریک که وتنه کمی دهی شوبات بروم
به حاله تیکی نه فسی و ها سخت دایی بیهی گیاندی بیه سوروی
شیوان. من له روزه نهندامه نه ده دهیت بهلام بز و تون و گه رانی بی لزوم و
نیکمل پیکملی بیهی بیهی دا هر نه و راگه بیاندی بیه بروم. که بی له
جرگی خوی ده نیت بیهی شیل کردنی بیانی شوبات بی خودانه پال
هیلانه و کونه ناشی مه کتمی سیاسی. نهمه ده لیم قهیش لام باره وه

هورانه وه تى کشى بوئه گەرنم زانى سا دەرىبا لەۋى ھە يە بۇم لېك
نەدەدرايىھە وە ئوخەتە چى يە چونكە زۇرمان لى دوور بۇبەسەرى دا
پانىدەشكایين هەتاھىچ پاناسى يەكى لى بەدى بىكەين جىگە لەوخەتە
پاستە. ھورە كان نزىك بۇون لىيمانەوە ئىمەش لەوان بلنىتىر بۇون بۇيە
خەتى دەرىبا بەسىر ئۆوانەوە راکشاپۇو. ئەھلى تاوفۇرۇكە لەوخە يالاڭە بىن
ئەنجامە رەھابۇون.

تیماره کدهمان پروانه دار بوله چمشنی (فایکاونت) ای چوار پروانه می خیرانی فرینی نیوان ۴۰۰ - ۵۰۰ کیلومتری ساعتی بسو، به رازیشی لچاو (نفانه) کم ببو بونه له ۱۷ هزار بی بهره و وورتر نهاد.

عه صر ببوسه روک جهمال هاته به خبر هيئاني فريق طاهر و وفده که .
ريکهوت وها ببو که سرهی وينه گرتن به سترا له گهل سه روزك ، به تالايني
نه ببوله مواديهي کاميما دهی بيست مني تيدا را و ستم ، پاله په ستوني جيگه
دا گرتيشم نه کرد ، دواتريش نم ويست به تنهها وينه له گهل سه روزك
جه جمال دا بگرم ئجا ئه گرم يه گيک وينه ئهور ژه بيست مني تيدا
نادوزينه وه بهوهش دا توشى هله ديت که ناسه لمني مسعود محمد لمو
و وفده دا بروه . .

شونینی لی دابه زینمان (قصر الطاهره) ببو. ثم قهصره بهشه
بنده رهبه که به میرات مابزوه بزم ملیک فاروق، فیلاه کی بهته نیشه وهی
ببو خرابووه سه‌ری: من و چند کسیک له فیلاه ده نووسین. به
زینکه‌ههوت زوری نووسنی فاروق به من که دوت. ج لهوبه شه‌ههوج
له به شه که دیکه بیت هرچی که رهسته هم ببو بهده قی خوی و شه قلی
خوی له زمانی فاروقهه ما بیوه: له ناغلہب کله ولی (ملک مصر فاروق
الاول) و هک توپریه نهش کرا بیو. خزم تنجی به کان هی زمانی نه و بیون.
پیش خزمتیان له فیلاه که به زمانی قاهیرهه دواند پتر له عاده‌تی خوی
بیوم کرایه و، حیکایه‌تی سرده‌هی فاروقی بوده گیزرامه و. گوتی
ژ و ورده که تی تیزی تیزیات تنها یک شتی گزراوه نهوش ثاویه به کی گهوره
به پانایی چاریا به چوار نهفه ریه که بهرانیه ریه ببو گزرا بهو کانتزره.
گوتی. (الاوضه دی کان ینام فيها فاروق). به دهست خوم نه بیو، و هکو
قافیه‌ی که قاضی (قم) ای بی عزل بیو منیش نهوند شاره زانی بیم له
له هجدهی قاهیره به کار هینا پرسیم: (لوحده والا مع ستات؟) گوتی:
(نق. زی ماهه عاوز!)

هرچند حزلم قسیه ناکم که خردیکم بی کم به لام
به بریندیکی فراموش کراوی که تیندا همیه دلیم : چار پایه که دی
که گوتمن چوارنه فری برو توبلی شمش نهدی برو. حیکمهت لمو
کارونه یهی به قدر چار پایه پان ثوه بروه که (صاحب الجلاله)
ویسترو ویتی لدمی عیش بازی دا سهیری ثو و فیلمه بکات له ثاویند که

خوی فاره‌مانیه‌تی! ناشی ناوینه ته سکتری له چار پایه نه کا خواهه خواسته
دیمه‌نی هیچ هم‌لسوکه و تیکی لهیل و مجنون فیلم به‌دهر بیت. خه‌لغی
دوای سه‌ردہ می خویشی هر لبه بر به بیردا هاتنی نه وحیکایه تانه هاتورون
ناوینه بیان گوزرسه به کانتور. من کم وزور لام لایه‌نهوه پرسم لمو
پیش خزمته نه کرد نه‌ویش هیچی نه‌گوت به‌لام لزوم نه‌بورو به‌پرسین:
ناخور بز نالیکه...!

له ئوسووليان دا هېبووشو كە مىوان دەچۈۋە ژۇورە كەي يەك تەبەق لە مىيوو شە كەراتيان دانابۇو. من بە مەبەست تابلىنى بەدەگەمن دەستم دەگەماندى.

ژووره که حمامیکی لمناوه هه ببوو، حموزی ملهی نینا ببوو به ناوی
ساردو گهرم له یەك دەقیقەدا پر دەببوو. لاى سەرووی ژووری حمام
بەپانلی ژووره کە سەکنییە کی يان بەقدەر دریزایی بالاى پیاوکرابوو:
دۇشەگەھى دیوارى سى لایەکەی بە پەشمەمال داپوشرابوو کە ئەگەر مزو
ویسى ، بتسانى بە گەوزىك لەم سەربەئو سەرى سەکنەخۆ¹
وشك بکاتوه. دەرگايەکى بەسەر كورىدۇرلى ناۋىز وورەكان دەكرايەوه،
پېيکەرى ئافرەتىكى رۈزمانى لەدىبىي دەرھەوە ژووره کە بىلاي دەستى
پەست دا دوودەستى ھەنلى نابۇ تاكىو بەشمەمال وەيا رۈزى حماماتلى
وورىگىنى . لەبىرم چوپىلىم : ئوکاشتۇرە جىش شاۋىنەكى گىرتۇۋە
دىكۈرەتكى وەھاي پىنه ببوو دەنگۈچ بەئەسل لە گەل نەقشى ژووره کە
سازدارواه.

قهصری طاهره به جمسته مام ناومنجی بورو له چاو (قصر القبه و زعفران و رأس التین . . .) هی دیکه ش به لام زورشیک وجوان برو. یئنچکی تیدا نبورو بی شوین په ننجه هونه ر. ژورنیک له ژوره کانی تیداد انشتی بریتی بورو له سه قافه تی فارسی به قالی و تخت و بهم و رو باعی بات و هممو شتیکی بهوه: تنهها یهک میزی زور قاشه نگی نه بی که بروه کهی ننقشی ناپولیون دوازده جمنه رالی جهیشه کهی لی چسب برو پاخود لئی کوترا بیو وک (وشم).

ژ ووری دیکه‌ی له سه‌قافه‌تیکی دیکه . . تابلوی هونه‌ری زینه بعنزه له
هموژ ووره کانی همبون، له دیواری ئەم بەروئه‌بەری نازدوانه دوو
ربىگانی به‌کەی کە له قاتى يەكم و دوووم تىكىان دەكىرده وئىنە كىشراپون
بەپانلىي و بەرزائى دیوارى نەھۆمە كان ئەمماج وئىنە !! جىهازى كۇندىشىيان
له مەندى سالۇن وۇ وورى دانابورو بەلام ھېنەدە بەوهستايى كەبۈرۈپونه
بەشىك نەدىكۈرۈ شۇنىڭ كەيان .

شیواوه‌ی بُوزدی ۲۳ بولیه‌حة شاماتیکی له ژماره بهدر له میدانی (تحریر) کوبیو وونمهوه. رئیس جه‌مال سه‌رژک و میا سه‌رهک وزیرانی سی و جواهار دوعلمه‌تی نهفه‌ریقامه، و عمره‌می، بانگ هشتمن کردبو. برا

نان خواردن رهیس جممان میوانه کانی پیش خوی به خست، بعراستی ده تگوت شرانه له دوا میگنه ده روات. کهنسوم وعهبدونوه هاب بانگ هیشن کران کهنسوم له دهستی راستی سهروز جممان و عبدونوه هاب ندهستی چهی هیلا سیلاسی دانیشن .

پاش نان ویات میوانه ثفره ریایه کان رویشن، که لسووم نمجاره یان گورانی (انت عمری) گوت که بمرله حفت مانگیک من له قلادزه بروم به کم جار لمصری سال دانیم بیست. عبدالحیم نورهی. هات : لمیشهوه بهشان و بالی رهنسی دا هملگوت ننچا گوتی : نازانه له حفله یه کی (ست الک) نیدا بخوینی نایا خویندنی خوم دهیته (مصب ولا نشریف)! خلقه کمی نوشده که زوربه یان میری بون تیکرا گوتیان : (مصب. مطب) وانه : تپکه یه تپکه. فرید لا اضریش نشیدیکی (انته) گوت به کورسیکی ۵ - ۶ کمی بهوه تیاندا سعاد محمد. نجاه الصفرة، فایدہ کامن و هی دیکه ش همبودن . نهنه نیشتنی راستمهوه وزیری تعلیمی عالی عبدالعزیز اسید دانیبورو. مرویه کی بمالداجووی با خمه بری ندیبی قسمزان و عالم بورو. وتوویزی خوشمان له بین دا برو پیست نایین لبردا دوویاتی بکممهوه وابزان لموناسه بهدا له برعیکی کتی حاجی قادری کویی بسی هندیکی ثو و توویزه نوسیوه .

له همندی گهشت و گه رانی ناو قاهیره کله لایدن حکومه نی میسرهوه ریزک خرابوو خوم ده زیوه و چونکه حزم لئی نده کرد. چووین بودینی فابریقه هی خورده سیلاح، هناسم پی سوار ده بورو: خلن به زبری رازی نی به خمریکی نهودوی به، خورده سیلاح چی به من له غیراقعه و بزی بیم! بخوم ناوناوه ده چوومه شوبنی نهون پیشتر ناویانم بیستو و ده (الجامع الازهر) که جگه له حرمی مزگوته که سرم له (رواق الاکراد) بش دا. چوومه خان الخلیلی و کافیتیریای گروبی و سر مقطم کوتوم. بهزوری دوستیکی کویی که لموی دکتورای له نه زهره ته او ده کرد له گلم دا دمبوو. که بومقشم چووین نهویش و حاجی رسولیش که نهوسا قایمقام بروهاریم بورو. له سرکمونن دا بوروین دیتم لیخوری تاکسی گوئی فولاغ بورو له بیستی زمانیک که پیشتر نهی بیستووه. به له هجهی خویان پیم گوت: دی لغه الجان والمغاریت بناعه افتح یاسمسم و افضل یاسمسم. ثیواره یه کی دیکه ش بزی چوومهوه کازنیویه کی زور خوشی لئی بروه سمر قاهره هی دا دنوری، نهون دهش سار دبورو حزم ده کرد قاپوونم له بربایه.

فینکایی میسر قه رزداری باش شه مالی ده ریای سبی یه. دواتر که چووینه (اسکندریه) دیتم نهودی ناوی (نیم البحر) پیوه له راستی دا ره شه بایه چونکه لهوانه یه نه گه ره منجه ره و ده رگه یه رانه ریه کتر برووی به حردا بکرینشهوه نهون نهیمه کورسی و هر گیزیت. شه پولی ده ریای

ره شه کان به قله بالغی هتیوون قیچکه ته نگیش بورو. . ریزی نیمه نهوده نگهی مهیدانی ته حربردا که وتبوه دوای ریزی هه ره پیشه و که هی سه روک دهوله ت و سره که وزیران بورو. به ریکه وتبه کورسی من که وتبوه دوای نه و کورسی یه وه که بومصفی نیم دعیلی قورشان خوین ته رخان و میکروفنی به ته نیشته و بورو. برایه کی رهش نهومیوانه هات نه سر نهوكورسی به دانیشت که بهشان بورو. جاری قورشان خوین نه هابشو. چهندیکی بعراپسی ته شریفات بموپری نهده به وه بموکابایه یه گوت که وا هز کمه کورسی خوی به تاوی خوی بوداندراوه گوئی بی نه بزروت و ره گکی له کورسیه که داکوتا. من نه دوابیه و پیم گوت که منیش و ده نه و میوانه بلام بیپویسته زانی پی بلینی که شه گهر له سه ره کورسی به که بمیتنه و ده بی له سه ره تای ناهه نگ دا قورشان بخوینی. چاویکی بربیه میکروفنی که ویه کسمر بیوی هه لستاوه گه ته شریفاتی دا ره پیشت، دواتر له شه ویکی میوانداریی سه روک جه مال له نه سکه نه دریه به که لیمانی کرد گوتی : من زور بعوبرا نه فرمیقانی یانه و خمریک ده بیم و ده چمه لایان و بانگ هیشنیان ده کم ده مهونی تیان بگیه نم که عره ب و ئسلام هر نهون نین که به دریزی بی میز و وقوله ره شیان را و کرد و ده فروشتو ویان و ویا سوخره یان بی کردوون. لممه وه زانیم که کابسای قورشان گرت وو و هی دیکه ش که بسانم ده بیست و ها نه سلمین خوده نوین تومز هممو نیگایه کی چاوانیش به توانج داده نین.

نهوشوه گهیکه له سه روک کانی و ده بن بیلا وجومزکینیاتا و هیلا سیلاسی خوبیه یان خوینده وه، فریق طاهریش به تیشای خوی شتیکی ریزک و پیکی نهوسی بورو خویندیه وه. بهینی گیانی نوکته بازی میسریه کان که نه حتیکی لی شاره زام و ناوناوه به کاریشی ده نینه له نوه و داده که جومزکینیاتا دهستی کرد به وتوویز له سه ره تاوه گوتی : من هینده ساله له بهندیخانی ئیستیمار به سرم برد.. بورویه چه پله کوتان من بعو دوو میسریه دهستی چه پ و راستم گوتون : خوشی له خوی وائیتا سه روکه دهنا لهوانه برو بکه و نه دست هن دنیک له ئینسان خویه کان، ده بورو به مرده گه . .

دوای هم میوان سه روک جه مال دهوری سه ساعتیک قسمی کرد بلام جمه ماهیری میسری ده هینایه همزان . له کوتانی دا گوتی . هاولولا تیه کامن بجه خشن چی دیکه رین نی به میوانه کامن بدیار قسمی خومهوه را بگرم با قدر زی .. بورویه پیکه نینیکی گشتی له جمه ماهیره وه و چه پله ریزانیکی له حمد بدهی ده ده داده اهات. سه روک جمالیش هر بمنوکه مه بست بورو.

شهوی دواتر ناهه نگیکی (عشما) و گورانی له یانه هیزی چه کداران سازدرا میوان و نامیوان میزگه پیان و بعرینه که هی یانه بپرکرد بورو. له سه ره تاوه که لسووم نه شیدی (علی باب مصر) گوت. که هه لستانین بز

دەگەپاندە جادە - نیواران کە ئوتوموبىل لە شەقامى كورنيش روپىتىپايدە
تېرىلىيەمدا وەھاى دەكىد جامى پىشەوە فرجەي بوبەكارىپىت وەڭ
لە دەمى باران دا دەكىرى .

نە قاھرە جاريکىان بەرسىمى و جازىكىان بە شەخسى سەردىنى
(أهرايم) و (برج القاهره) م كرد . چاك بوبۇگەرانم بە يەكىل لە موسى بارانە
بۇلىنى نۇرسابۇو (رئاسەتىمەتىقىسى) نىزى دەركاتى داخراوى دەكىدەوە .
لە برج القاهرە نەجياتى پارام لى بىستىن خزمەتىشيان كردم بە خوراڭى
حەفلىيەكى سەفارەتى عىراقى بە شەبوبۇ، گەنلىك كەسى ناسراوم

لەۋى دا دىت بەلام نەوه خوش بوبۇ كە مرحوم د . عبد الرحمن نورجانىش
بانگ كرابوبۇ بە ناوى كۈزىنە ما موسىتىلى زۇرمۇرەت گىرت، حەقى
خويىشى بوبۇ . چەند جاران لە وەتەن وەشمۇرى دىكەش دا (جلال
كىشكە كەمى رايىم دىتىمۇ . شەويكىان بە سەبارەت حکومەتى گەنلىك
جىكەمى فاھىرى ئىشان دام، بەپيش فيلاىي كەلسۈرم دا تېپەرىن . .

رەنیس جەمان ھەۋەل رۆزى ھاتىمان لە گەل سەرەڭ وەزيران وەلگەن
وەزىرى داخلىيە - حاكم عىكرى عام، رشيد مصلح كوبۇنەوەتى نەھاى
لەگەن كردى . دواى يەڭ دوورۇز سەفيەرمان، شىكرى صالح زىكى كە
پىشىر ناسياوم بوبۇ . پىئىگۇنم رەنیس سەلامى ھەبە دەلى حىزم دەكىد
بەتەنها دېتباىمايە بەلام حکومەتى عبدالسلام لە مەسىلە كە كورد زور
ھەستىارە ئىجا ئەگەر حىز دە كا [واتە من حەزىزە كەم] دواى گەرانەوەي بۇ
بەغدا بەناوى (استجمام) سەرىنلىكى تەورۇپا بەدات و لە گەرانەوەدا بە
قاھىرەدا بىت يەكتىرىپىن . .

من بە لېكىدانوھ بېرىارم دا وەھانە كەم : بەكورتى ، نە سىاھەتى كورد و
نە هي مىرى بە من ناڭغۇردىن، عىراقىش كە پېوەندى يە كوردو مىرىشەوە
ھەبە لەوانە ئىي بە بعدىدەن ئەتوتىنى چارى بىكىت . كواتە دىدەنى بە كەم
دەپەت ئىتىكى شەخسى، مىش لەمۇزەوە بىرۇرۇچىرىنى بەشىرىنى و شائەشكە بىم
بۇدىدەن پىساوی گەورە نەمابۇۋە ئەم سەفەرە درۈزەن و چاوشىرىنى لە
كوردۇ عىراق بۇچى بىكم؟

سەرۇك جەمال ھەمۇمبانى كەنگە ئەشتىن كەنگە ئەشتىن كەنگە بەكە لە
ئىتكەندەرلىيە . يەكىل لە قەسرە كەنگە خەذىيەتىسماعىل كەنگە ھەتايلىنى لە
چاوشانوو ئەم ولاتەنە من دىتۇمن بەشکۈبۈچىگە داۋەنە كە بوبۇ .
سالۇنى ئان خواردنى دوو ھەزار كەسى گىرتىپوھە مۇوش دانىشبوون
لەسەر كورسى بەدەورى مىزەوە لە توپۇزدا بەرانبەرى ئىنى وەزىرىنلىكى
مىرى كە گۇنى خەذىيەتىسماعىل دەست بلاۋ بوبۇ گۆتم : دەپىنم كەپەن
دېت بەم قەصرە كە دەتۇنان داۋەتى وەها بەشكۈزى تىدا بەرپابىكەن . مادەم
وەھاينە ئابىن لەم فەقەرەيە گەلەنى لە خەذىيەتى . ئەگەر دواى شۇرۇش
قەصرە كە تان ئىنگ دابايىه دەشىا بىر بىكىتەوە لە لۆمە ئەتوتىنى . .
سالۇنىكى بچۈرۈكتە ئى بوبۇنى دەگۈزىرا (قاعة النجفة) سۈرەپايەكى

زىلە كەورىيە نە قوبىيە ئەيەوە شۇرۇ بوبۇ بوبۇ كەپىي دەپىن (نجفة) . بەقىش ر
ئىگەر دېوارە كائى ئەپەپەرى جوانى دا بوبۇن . بە خەتىكى زۇر خوش
ناوى پاشاكان لە محمد على يەوە هەت فەرۇق ئۇرسىر بوبۇ لام نەحتىت بە
زەھىمەت جىي ناوى فاروقى تىدا بوبۇ بوبۇ چۈنكە بىزەنە ئىنى بەۋسۇن
بازەنە ئىي تەموا دەكىد . ھەنلىت ئەم نۇرسىنە هي رۈزى كەرىسى فەرۇق يەن
دواى ئەوه [دەپىي] هي فاروق بىت چۈنكە بە ھەمەرۇق دوزىدە سە بەسەر
لادانى دا ئىي بېرى بوبۇ . دېرە شۇرۇش لەخۇوە ئەونو ووشېشە بە بەنە ئىن
محمد على ئابە خەختىت] .

میوانە عىراقى بە كەن دوو شەمولە ئىكەن دەرەيى بە مەينەوە نە ئۆزىنى
سان ئىستىفان ئەدابىزى بوبۇن بەسەر بەھرى دا دەنورى .

شەۋى دوووم لە قىللائى بەرسىمى سەرۇك كومار كەن كەپە كى
(المعمورە) بوبۇ میرانى سەرۇك جەمان بوبۇن . نە بەرى مىرىي بان جەكە
نە زەنیس جەمان و نانىيە كائى زەنیس جەمھۇر و سەرەڭ وەزىر ئەملى
صىرى و آنسۇ سلامە وەزىرى وەرزىش، ھاۋىرىسى شەرەقى ئاھەرى يەنى
حازار بوبۇن . لە ھەشتى ئىسوارەوە تا يەكى پاش نىسوھە و ماینەوە .
شەۋىنلىكى گەش و خوش بۇشىت .

سەرۇك جەمان ھەتايلىنى (المعى) بوبۇ : چ لە شېبە و چ نە ئاۋەرۇن
ھاۋاتى ئەرۇم لە سىاھىسى كۈن و نۇرى نە دېتىبۇو، نەشم بىتىبۇو و تۇرىزى
قەمەرەوانى بىگانە جەمان . دەنگى مە خەممەلى و ئۇرۇشىمى بوبۇھىنەدى
دەنگى فاروق شۇوشە بوبەرگۈي دەشلايەمە . وينە ئەھە مۇناكەزە كەنى
میسر دەلىكىتىر بوبۇ . لە زەكەواھت بىلىمەت بوبۇ . عەيىي ھەرگە كەورەو
كۈشىنە بەخۇوە گلان و لەخۇدا نەقۇم بوبۇ بوبۇ .

لەئاست ئەۋە ئەئىمماھى لە رۆزى ئە ۱۴ ئى ئەمۇز، بەرنە دە دوازدە
رۆزى يەك كەدبۈومان زەنیس جەمان گۇنى : چ پىپوست نەبوبۇ بەتەئەمە،
ئىۋە دەولەتى ئەوتىن . بابايەكى عىراقى چەند ھەزار دەپارى لە بانڭ دانادە
ژىيان و پاشەرۇزى مەندالانى بىي ئەئىم بەكتەن بەكتەن ئەۋە ئەن بە حەكومەت
چاۋى ئىپېرى . گۇنى من بە ئەئىمەتى بەنگە كان ھەزار مىليون جىنھە ئە
بىنگانە گل دايەوە، ئىۋە بىست سى مىليون دەپارى لە عىراقى بان دەستىن چ
كەلەپىنى بىي دەگىن . خولامە زور لە دەزى ئەئىمە كەمان دوا كەچى
عىراق لەپەر خاتىرى ناھىرى يە كان ئەھەنگاھە ئەلەنگۇپا مەصرى بىي
بازى دەكتەن لەپەر بەنگە كە ئەمەش جۈزى يە كە جۈزە كائى يەڭ شەكل
كەردىن مەصرو عىراق بۇھە مواركەرنى ئاۋەھەواي (وحدة) . .

كۇبۇنەوە كەمان كەد لە گەل ئىلى صىرى و ھەندىنلەك لە وزىرە كائى بۇ
دىيار خەستى پىداویتىكى عىراق ھەبىت كە مەصر بەنۋانى جى بە جىنى
بەكتەن . بەستى بە كە ئەخوايىتىكەمان كەد لە بۇھە ئەلەن ھەزار
بەلام لە ئاۋەرۇك دا بەخىن بوبۇ . وەزىرى تەربىي بە گۇنى چەند ھەزار
ما مەسىتامان دەۋىي بۇدەرس گۇنچەوە لە قۇتابخانە سەرەتايە كان و

روبروی باری برینیش شیوه‌یه کی ثم دیارده‌یه بیت. ناراهمت بروونم له
بعرزاںی سرشارخ و خانووی بلندنو اونا فروکهش خزمی ثم خمه‌له تمه
نه‌نندی جارله نساونی نووستن دا به خمیال دمچمه سرشارخ‌یکی
یه کجارت برزله ونیه خوم بوبتاره که همل دهدم ، دوای چهند سانی یه‌یدک
سه غلمت دهیم و ناتوانم بردداوم بم له سره‌ز نسر برونه‌وهی خمیالی
به ناچاری بیرم بولایه‌کی دیکه دمه‌مهوه ..

له فاھيره روز يكيان به فروكه چووين بونه سوان. جارئي له سره ناتاکاني هدل نانى بناوانى ئىسوان بوبون. ئوسەردانه ئىسوان زۇرنابەدلى كرد چۈنكى بىرىتى بىولە كات بەفېرۋادانىكى ئىشك قورس: من چىمە لە ئىلىكى مجرای گۈزباجى بۇھەلنانى بەھەشت يان ھەرچى دەپت. ئىمە لە عيراق دوكان و دەرمەندى خانمان ھەبۈون جىنى گەشت و گەران و تىدا حەسانەوهش بوبون: زىيغ وبەردى بىنى نىل بە من چى؟ ئەم تەرزە ناچار بوبونه بۇگەران و سەردانى ئىشك قورس و ھام لى دەكەت ھەرچى داۋاتى رەسمى ئەوتۈنى بىت حەزى لى نەكمەم . .

گ برایشنه و به غذا روز به دوا روزدا ناواهه بسویی تبهوهی هیچ
چالاکی یهک دهرکه موی بناواهه دان کردنوهی کورستان. ثم نهنجومهنه ده
که مسی بهی که ده بروئندامه کانیان دیباری بکرین پشت گوی خرا:
نهنجومهنه که گویا پر روزهی ثاوه دان کردنوهی داده نا وک که کونه (مجلس
الاعمال) بوهه ممو عیراقی ده کرد. .

پاش ملهی من حکومت خملقی بولای دهسه لاتداری سیاستی
کورد دناردو نهونو راسپارده بونحکومت دههات بی نهودی خمهبری من
بدریت.

رژیست له ژووره که می سرهک وزیران؛ له دهمنی سردارانیکی که سرهولک کومار عبدالسلام عارف له ئەمۇمۇنىشى كرد، به هەردووپەنام گوت، ئىپەندى لەنیوان ئىپەن كورددا. ئەگەر لېم ئەمین مانانى چى بى ئاگاگانى من پىوهوندى بە دەنیاى كوردهو دەكەن؟ من گۈزىا هاتۇرمۇ تم بىرەنۋىمۇ نەك خۇم تەماوى بىم. لەمەش پىتىر: بەدزىيەمۇ دەنیزىن كەسانىلک له كوردان بەپارە دەكىرن گۈزىا بىنگەي ھېزلى ئۆرۈدۈگەي دۇزمۇن ساز دەدەن كەچى ئەو كەسانەئى كېرىوتان وە كۆوا ھايدرۇجىن، نەك بى سەنگىن بەلکۈولە هەر دەفرىيەك بىكىرىن دەفرە كە سۈرۈك دەبىت. سياسەتى خەلق كېرىن بەدرېزىانى مىزىر و لە باوبۇو بەلام كەدرادوو كە دەبىن نىزخە كە بەھىت: فەرمۇرون شىيخ لەتىف وەعباسى مامەندىغاوشىيخ حىسىنى حاجى سەيد بىكىن. : لە كۆرسونەوە يەكى دوولاىي لە گەل و زىرىدى خەلچى كەنەن كوردىيەك ھات كە راپساردەي كوردو حكىمەت بە جىنگەي خۇي دەگەيەبىت. وزىرىي داخلىيە مەدھى ئەوكەسەي كرد. . پىم گۆتەوە، ئەوكەسە يەكىنە كە زىرىڭ و موسەقەفە كانى كورد، خۇم لەزەت لە ئەفتەرگۈزى دەبەم بەلام

-وهندي به کان له حاليکدا همزاران دهرجووی دار المعلمین ومعلمات وفنون بيته مان همبو رو چاويان بري بوده هيليك بودا همز رانيان ثم مش هر جيک به ته نه زده هيليك هوي جوروههوری (ازدواج الشخصيه) يه کاهي جيهايى سى يمهه کاه حمزى كرده بلى: شمل نى يسە پاي شكاوا: چ ده بورو بگوترابا يه ميسرباري ثاببورويه کاه ناله باره، پيوستي هويه به يارمئتي دان شنجا هاتباين لەجيائى ئومعاعشه گۈرانەي که موعللىمى مىرى لە عېرىقى وورده گىرت کە پىرس لە دورو هيتدوسى هيتدى مافى خۇي بورو مەعشە كى عادەتىمان بۇھەناردىيابىه وچى دەمایشەوە لە فەرقە كە دووجاران بەشى ئومامۇستايىبىن چارانى عېراقى دەكىد. ميسرييە كى لە عېراق ۱۰۰ دينارى بىدەپتى رازى يە بە ۵۰ دينار كە لە ميسرييە دەستى، ۵۰ دينارە كە دىكەش گللىك زىياد بولە معاشى ئەوساي دهرجوو در المعلمات وفنون... حکومەتى عيراقىش نەختىكى پاره بۇدەمایوه. جيھانى سى يەم حمزەلە ئانى دروزن و پىوهەدى دروزن و تىجارەتى دروزن و هەلۋەستى دروزن دەكتات چونكە لە درۆكەدا نازو فيزو خوفش هەنپىان ھەبىه. لەلايە كى دىكە شەوه سېرىيەكىت، لەوانە يە مىللەتى عېراق كە متى رازى بىن بەوهى من گوتىم لە چاوزەرە گەورە تىرە كەم و دروزنە كەش... دەنگ بوبو بگۇرۇ ماناي چى بى سەبەب پاره بىدەپن بە ميسرييە كى چ سوودمان بىن ناگە يەنېت؟

له گرانه و همان بوقا هیره به رئی سه حراوی داسرینکی (مدیریه
التحریر مان) دا... لع شمکه نهندره سه رهوبین بونی دنیا کم برو جووه
باری ناسایی خوی و دریا که وتهو باکور و بزد له روزه هلا توه سری
دهرد هینا. ثم وزعه خوشه ثارامه برد هدام بوهه تا له سرهه تا کانی
شاری قاهبیره پیچیکمان به دهسته چهپ دا کرد هوه دنیا کم لی
ورگه رایه وه: ده تگوت له پرده هی مشکم دا فیلمیک گزرا به یه کیکی
سرو بین. نه ئوسانه نیستاش بوم ساع نبووه هوی ثم تقله بازی به
چی بورو؟ من له نالقمه بیکی کونی ثم گمشته دا گونم سه رهوبین بونی
دنیا که له هموول سه فتری به غدام نه نقش بستووی مشکم بود و کاتیک که
له گرانه و دا سه ردانی سلیمانیم کرد دنیا که که وتهو باری ناسایی خوی و
لیم تیک نه چزووه، که جی له میسر و ها نبیوم. خوینه رلیم به لمنی که
ده ایم، نهوده مهی له زارکی شاری قاهبیره دا به پیچ کردنوه دنیا که له پیش
چاوم سورا، نا لمو چرکه به دا که راست و چهپ و پیش و پاش
جی گزورکیان کرد ده تگوت دهست و پهنجه به کی موههووم همناوی
گوشی، تارما یه کیش بعده رچاوم دا رهت بوبین گوسان برو می سور
همل گنیبرا بورو... دیارد هی نه تو سویی له مرودا، وک بزانم،
سه رده کیشته وه بز نفس، ده بی له زانستی نفس دا شی کرابیت وه
به لام من به سه ری دا نه که و تو سوم، ثم دیارد هی له من دا زور
ره گه دا کوتاوه. دور نایینم سه رسود و رکنی ده می په پیش و هم له زی و

بهبی باوری خوم همسینکی خوبه کم زانیش تیدایه له ناکامی زیانی همژارانه می تبی دا پسکاوه بوئه هوئی بی شوقره می و دله سورکی و هیلانه گوزری. له مواده پاش جنگی دوهمهه تا نیمسوزراوکه له چهپ وله کورده رهه وله حکومهت وله ده سلاته دیکهش دانوه. ئیستاکهش که نامه له کورده وه بحکومهت وه با له حکومهنه وه بونکورد ده هینیت و ده بات له پیشهوه به چهپه کانی را ده گهه نیت.

ئم قسانم له گهل رسید مصلح، وزیری داخلیه کرد چونتکه هملیک بوون هده شیاله دهستی بددم: من له خونمهه باسی هیچ کس له گهه حکومهت ندهه کرد، که له وجاهه ش دا باسی نوکسم کرد له نوخته بیهه وهندی کوردو نهانه و داست گویی خوم بوله ثابت کوردویی دا که نوسما ئاشتی پتر بوده است دهدا. هرجی چهپه کان بیون حهزیان ندهه کرد کوردو حکومهت ریزک بن هر وک کوردیش ئه گهه له باری ئواندا باهه حمزی ندهه کرد چهپ و حکومهت ریزک بن. لممهه ناشکرایه ئاگه دار بونی چهپ له هموونه هنیتی که نیوان کوردو حکومهت دهی کیشایه و بونهیدابونی که لین که دهشیا نابه رهه وندی پیدا تیهه ریت. سهیز له ودا بونه که من به سیفه تی نویسه رایه تی کورد نهه نهینیانم ندهه زانی که چهپ لبرنی نوکمه سوه په بتا له کوشی ده کرا. واپر ازتم دواي نعم گفتگویه کابراوازی لی هیندرا بهلام و عدم له رسید مصلح ورگرت که هیچی خرابی له گهل دا نه کریت و نه شکرا.

دامه زراینکی ئەمریکایی سربه که نیشته کانی جیهانی که (K.A.R) (یان E.R) به مزی بیو، باسی دوو ملیون دولاړ بژیو پیشکهش به لی قمه مساوی کورد کرد بهلام هه تامن نه بیوم به وزیر و تحویل نه کرام به نیمسازدنی خاله کانی ریزک که توئن نامه نویشکه شه، شومنکی تسلیم به حکومهت نه کرد. سهیزی ئەمریکا تاهه نگیکی گهوره بیو نهوناسه به له نویلی به غذا گیزرا. هر لبیرمه، له باره زووکردن له گهیاندنی بژیو به لی قوماوان گوتم: ئه گهه به په شووت له همریمه فری بدنه جنی خوی ده کاتمه. سهیز مسټر ستونگ گوتی: خوده بی په شووت هېبی ننجا خوارده منی پی فری بدھیت. مه بستی ئوهه بیو بلی پنیوسته متمانه هه بیت بونگه بیشتنی شته کان به لی قمه مساوان. راستیشی بونچوویو: هر من نیمزام کردو سرهه وک وزیران برپاریکی له لای خوبه ده کرد که به فرمانی ئوهشکه کان دابه ش بکرین. له ئاکام دا بهشی هه رهه زوری بژیو که به پیاوی و ها درا هم دوبله مند بیو هم قازانچی گردبووله هه رای کورستان هم دوڑمنی کوردایتی بیو. ئم رهفشاره زور کاری تی کردم بهلام وک ئیستا بونه بونه ده کمه موه هیچم بی ندهه کرا:

له وهاویشی ۱۹۶۴ جاریکیان له گهل لیوا عبدالرحمن عارف، برای سدرؤک کومارو سرهه وک ئەرکانی سپای عیراق، به رهفاقتی متصرفی

سلیمانی و چهند ئه فسیریکی که وره نه سبیم نی بهمه به هەنیکریست
چووین بودیده نی کردن له کورده چه کداره کان نه تاوانی چوزره.
رژوهه کهی ره شه بای هه برو ته باره که مان دوو جاران خوی تی کرد نهی توانی
له نه زمر تیپه ریت نومه ز (جیوب هواش) هه برو جاری سی بهم زوری
لی کشاوهه ننچا ۰۴ مه تریث له شاخه که بعرزتر بیووه. سه فرده که بیوهونی
بهک لا کردنی همموو گرفتیک بیو بهلام وک همموو جاران نه زرٹ بیو.
من شومامهه. له دهه لانداری کوردم داوا کرد بیم بدات نه پیوسته
استقاله بدنه. دهستی گهیانده که مهرم و گتوی تکات لی ده کم بسی
استقاله مه که. تائیستا ش تی نه گهی شتم ئم پهروشی له جی یوهه بیو بهلام
له دهه مهدا و ها بدل قسے کهی کرد همموو که لینیکی له استقاله گرت و
په کی خسته.

له زستانی کوتایی ۱۹۶۴ دوو سه فری پرسه هم بیو کویی کرد:
یه کیکیان هی حاجی جه لالی حاجی نه مبینی حوسنی، نه بنه ماله مهیدو
کونه کانی کویه و قدیمه دوستی جملی زادان بیو. وهک بزانه ئه وان نه نیمه
زوو تر نیشته جنی کویه بیوون، نه سه دهه می محمدی عیاگه که نه گهه
غه فوریان له سالی ۱۲۳۷. بعره تل دعام که و، هعنونه رهی نه
محمدی عیاگاهه بینیک کویه یان چول کردوه دواتر بیو هاتونه نه وه.
حاجی جه لال برای چوارم بیو له نیوان پینج برایاندا دوای هه مزون به
ره حممه تی خوا شاد بیو

پرسه هی دوهم هی ماموستا مهلا عصومی ههورامي، فوتا بیو باوکه و
جنی نشینی نه و مامم له مزگه تویی گهوره و دوستی خوم. بعر نه ده جوونه
بهره و کویی به تله فون له سرمه کی دیوانی فصري جمهوریم گهیاند که و
کاریکی شیرن دهی ئه گهه سرمه زوک کومار سرهه خوش له تازیه دارانی مهلا
عصوم بکات: قسے که جنی گرت و قائمقامی کویی له وکاله تی
سرمه زوک چو چو پرسه یان.. مهلا معصوم له ۱۹۶۱ دوو جاری
بنديخانه هات له ۱۹۶۳ ش ده مانگان ده بدهه ری چیشت سالیکیشی
نه برد دوای گهانه وی بیو کویی چو ره حممه تی خوا.

حکومهت له لای خوبه و ګلمی هه برو که باری ئیداره کورستان
پیوهه دیاره حکومه تی نی یه. کورده کهش ګله بیو هه برو که جگه له
گیرانه وی موشه فی مفصول چی نه تو بزکورده نه کراوه دل خوش بکات.
بهناوی دوزینه وی چاره کوبونه وویه کی دوو رهه کی دوو رهه به سرهه رهشی کردنی
رشید مصلح له وزاره تی دیفاع ګیرا چهند وزیریک و سه روکی ئه رکان و
قائد فیرقه کان و ته فسیری دیکهش به شداری یان تی داکرد. پاش و تزویز و
لیکدانه وو هملگیر و هر ګیز لیم داوا کرا بچم بوزیده نی کار بدههستی
چه کداران. ریزکه ووت و هابوو برله و کزیوونه وانه لایاون سه فری
نمەریکاوه داوهت کرابیووم بونیوه رهه بیک که رهه ز دوای کوبونه و کانی
بوداندرا بیو. گوتم تا نه داوهت به سر نه چی پیم ناکری سه فر برکم

چونکه بملیتم داوه، لای دهپومسی بالیش زور ناخوش به لین شکاندن
برنامه بان لی بشیوینی.

رُوزی داوه که تنه من و سه فیر به دوری میزینکی بچوکمه
دانیشبوین : خانووی سه فارهت هتا بلی فرهوان برو میزه کش همنا
بنی بچوک برو، همما خواردنه که هرباسی مکه . . . بربتی بوله
گوشیکی ناو قورو له گم سه لانه، ثاوی پنهوده ستان شر. سر و کاسه
ثانیکیان بود اسبوین هر کاسه گوشیکی تی دا برو، دیار بسو برو
دهست پی تبرکرن برو: فتاره که لای عبد المکریه قاسم بمیرهانوه که
چون بوله دانیشمان به سه کورسی بهوه دهستیکی نه تاوه که کاسه
خوی تبر کرد نه کا من به همه ته مای خواردنه وهی لی بیشم. حکایه ته کم
بوس فیر گیرایمه و گوتیه برو گونه ناو ناوه که بینی نه و همه لیزان له
میوان بهسته گوتی. همما سهیر ده بی میوان و ها بزانی گوله که برو
خواردنه ! .

نه بیرم نه ماوه چهندو چیمان گوت بلام لمیره، چ جاری نه دادوه
بیت و چ جاری دیکه مناسه بان برویت مترستونگ شتیکی نه گوت
نمراه بی لای عبدالسلام عازف نه لیت. سیاسته که بی خواره کو
خیچه که دوستی تیکرای عره برو ته نانهت له توویزدا که باسی
نه ده خویی میرتی نهوس له کاروباری یهمن هاته پیش بهک رهخنه
نی نه گرت و چ پروشی نبورو بوسعدیه که بهوت ده خوله سه غله هر
گیزیش بونه وه نچزوکه دهشی سروک جمال چاوی بری بینه نه وتنی
خلیج، بگره بناشکرا لای سیاستی سورشی میری ده گرت له ناست
(رجعیه) لی عره ب، بایی سری درزیش وشمی ندرکاند بینی
خوهه لقوناندی لی بیت له کاروباری عیراق نهوه نهی که بوناشتی ولیک
رازی بونی داده تاشی. هم تارمایانم لمیرن بی نه وهی قسه کان باد
بکمه موهه وها بایه نی دیکه وتوویزمان به بیرم دا بینه و، نهوندهش دهزام
که من بعنه مای هیچ شتیک نه دادوه تم پمهند نه کردوه نهنا یهک رونختم
له میشك دا برو نهیش نایا نه گمر له باریک دا که وتمه مترسی گیران و
خته مری کوشنده و ده توانم پنا بوسه فارهتی نهوان بیم؟ رو دادوی
۱۹۶۳ لی بیرون نه ده بیوت دوچاری و زعیکی وهک نهوسا بیمه و.
له ناست هم پرسیاره دا گوتی : ئیمه له سیاسته نانی یه ته مای
پنهانیان بزلامان له بزرگیش ناهکین کم س پهنانمان
بوبهنه بلام که کارگه یشته ختمه ری کوشنده ده رگا لمرووی هره شه
لی کراو داناخهین . . رنه که قمه کانی راستی بهکی بروت بن و رنه گیشه
پرده دیکی دهبلو ماسی یانهی بیت به سه مر جامه له کردن له کم من دا که
به قسمی توئیکلدار تیم بگهنه نه بدت ناکرینمه و.

من که چوومه وه لای کورده کان، هرجی را سپاردهی نه
کوبونه وهی دوور فذی برو بکومله می دانیشتوانی دیوانی سروکایه تی

چه کدار انم راگه باند، ظاکمیشی هم نامه دوستانه و قسمی متمانه بخشن
بورو لابمن کورده و بمحکومه، ظوهی راستیش بیت چی دیکه له
ده سلات دان برو چونکه حکومه تی عبدالسلام زینی مهله و بیان بوله
داخوازی به کانی کورده واری. ظوپه بری به خشندی و ره چاکردنی
ماه پاریزی به لای ظوهه هر ظوههنده برو بی همراه (وه کوچاران به دو
پاران) خه لقمه که لعماهی خوی دابنیشیت و مل لعکلان و چاندن و
مامله تی بازاری بیت. مژده مخلوقیکی عنیکه به، به دره نگه وه
نه گهیت، رنه که هم تاکیکیشی به هم مو عمومی له خوی نه گات:
عبدالسلام که پمندی وه های نه میشک دا برو بوسلامه تی کورد، نه دی
بزجی همان پمندی بخوی به کار نهینا له روزی ۱۴ تی تموزی
۱۹۵۸ عقیدیکی ریک ویک برومه عاشیکی تیرو نه سلی و هرده گرت
خملقیش له دهشت و شار خمیریکی کیلان و بیوان ولی نان و خویندیش
برون شیتر بگره بکرمه بوجی برو؟

توویزی خویم له گهل سه فیری ظمه ریکایی هملگرت بزدیده نی به کی
مه حرمانه که له گهل سه ریکی چه کداران به بشداری کردنی دوو کمی
دیکه بمریضی کورد پنک هات. چهندی به بیرم دا هاته وه لوه توویزه
بونه وسی که سه گیرایه وه.

لیزه دا پیش دهستی ده کم بونگیرانه وهی کورته حیکایه تیکی مزه دار که
پسوندی همه بهم توویزه وهه نه گر بازی بونه هاویژم جاری دووسالیکی
ماوه نورهی بگاتی، ظوه ساش بزم حممه روزگارم بونه ده کریمه وه
تازه بینی خویه ببرو بیاش بگیرمه وه بور فذانی توویزه که:

دوواین جار که فریق طاهر ریحی برو بسراهک وزیران له
سه رکابه تی عبدالرحمان عارف دا، چهند روزیکی به سردا تیپری
ریکه وهها برو لیوا ناجی طالب و عقید رجب عبدالمجيد به دوام دا
هاتن تابه که وه بچین بونیک دوو پرسه خوالی خوش بوان. ناجی
گوتی: ده بیشم (ماجا براک وزیر) گوتی، توزخوت برویت به سراهک وزیران
(ماجتی وزیر) شیتر بزجی سهیر بی به کیکی دیکه (ماجا بني وزیر)؟
نه ختیک رام او گوتی. کانت غیر طوف . . . من نه برسی نه (غیر
ظروف) ه بیش جی برو: لمباری ومهادا

نایه تی (لاتسالا عن اشیاء ان تبد لکم تسوکم) به چاوه وه ده گرم: . پاش
نه مه به ماوهی دووسالیک دیده نی برادر ریکی وفا کارم کرد که بهه که وه له
حقوقمان ده خویند و بیهه که وهش وزیر بروین، دواي منیش به وزیری
مايه وه هه تا خوی بیزار بوله سیاست و که وهه باری محاماته وه. گوتی:
شیکت بزده گیرمه وه هر گیز ده فهتم نه برو بزی بگیرمه وه. گوتی:
جاریکیان لای عبدالسلام بروین، سرهک وزیران و چهند نه فسریک و
وزیری دیکه ش لای برو بآپورتیکی بونهات و بومانی خوینده وه باره
توویزیکی که توله گهل سه فیری ظمه ریکات کردوه، ته فریره که فلاهه

نیوانی حکومت و کورد هم تا دهات به رو ناخوشی بهوه ده چور، بوزیر پیش کردن تمنک بورو بیو. پژویش له و پژویش فرق طاهری خسی، سه راهک وزیران، له ژووره که خوی که به جوونه دانیشبووین گوتی: راپورتیک له که رکووکه و هاتوه ده رباره شتیکی تو گوتیست، لای سه روك کومار، خویندمانه و. گوتی من باوړم نی به فسهی نه تو یوی بکریت بهلام راپورت ده لی، گوتونه ثه ګه ر حکومت داخوازی به کانی کورد جنی به جی نه کات همراه له رواندز هفتادوه که نه ناگر. گوتم، آبوزهیر: نسمی نه تو یوی لعوانه نی به به کورینی بلیم. به لی ګوتورمه: نه ګه ر گوتیسته ده بی بلیم نه گوتونه. تو خوت شاره زای نه بیانمی، له نیازه کانیش به لیدیت: ثه ګه ر پیت و هایه قسمی و ها له من ره چاوده کریت بی سملینه، ده نا لای خوته وه فتی بکه. گوتی بی مجامله من له هه وله وه نه راپورتم به درویه کی بی پیشه حیساب کردوه.

له تو رزه باره ده زیان، پریاریک و بیا پیش نیازنک هاتمیش که من و صبحی عبدالحمید وزیر داخلیه نه ساو عارف عبدالرازقی سرۆکی هیزی ناسمانی به یه که و همان بچین بودیده نی کورده کان له رانیه. من به ٹوتزمیل چووم بوزکه رکووک و ابرانم نه دوو بپرسه به فروکه چوویوون. له ژووی زعیم رکن فیصل انصاری قائدی فرقه دوووم چوارقانی کویوونه و بدیار داهنی ده می له بار بی پریمان به ره رانیه کهوا زنگ بروئه و پژوهه و بیا سبېینی بیت. . دورو دریز قسمان کرد، بوزویش عارف عبدالرازاق له ګلم ده دوا. تیکرای قسمه کان دوری هملکه ونی ناله باری نه دهه له نیوان حکومت و کوردی چه کدار همل دهات، له ناویان داسی خال بوزیره را ده گویرم: یه کیان نه و بیو بی لی پرسی: ما هو الحكم الوطنی؟ گوتم: نه کا و لام کم نه و نه بی که به ته مای شتی دیکه له سه رهه بستینت خوت وه لام بدده وه. گوتی الحكم الوطنی هو إدارة البلاد بواسطة أبنائنا. لمدهو بوهیندی چووکه عیراق له لاین کورانی خوی به ریو ده بدریت ثیتر بوجی بشی له بروی هملگه زنده؟ گوتم: خوشای تیران کوری تیرانه، بوجی ئیو به پیاوی چاکی نازان؟ بوزورشی ته مووزیش چوومهو تا بنام بلیم هملگه زنده و و بیا موعاره زه بمند به باوړی خملن به چاک بیوون و چاک نه بیوونی حکمه و. به دم ئم قسانه وه راشم ګه باند که من خون حمزه نه ناشی ده کم و بدهستم بیت حکومت و کورد له سه عاتیک دا ئاشت ده کمه وه.

خالی دووم نه و بیو گوتی، نیستیمار ۱۶ جیهی بروچه کداران هه ناردو له ګه له چهند کلوبی لیک. گوتم، پیم باوړ بکه نازانم و نه بستو شتی و ها هاتیت بهلام ثه ګه رهه راست بیت دیاره نیستیمار حسقیلی له ګه له چه کدارانه به کار ده هینتیت چونکه وکل ناگدادام نا پی کرابیت کویی به پیهی حکومه تی عیراقی همسوار کردوه له

شت و فلانه شتی تیندا نوسرا برو که گوتونه . . برادره کم چه ندیکی شتیک له و شتنه هی باس ده کرد که گوتومه به بیرم ده هاته وه کهوا راسته گوتومه نه نهودی وکل که دینار خورد بکه بیمه وه درهم و هم سرو درهمه کانی دانه دانه بزمیریت ئه و راپورته شه هم موسو قمه کانی منی خورد کردبوزه . . ئه و دهه بیرم بوقمه که لیواناجی طالب چووه که گوتی (کانت غیر طروف): دیاره نه راپورته جاری له میشکان دا ګرم و گور بوه بایسی نهودی دوستیکی و کسوولیسا ناجی بینی نه بی پرسیکم بیکا به بیون و به نه بیون . .

لیزه دا دهه موی خونش له دزیوی دیمه نه که رابینیت: جاره های جارگوتومه سیاست monkey business (کاری مهیمون). تو سیری! نتوویزیک ته نهها پنج کم بی زان هم موسوی شی به رواله جنی متمانه بن ټجاه بگردی و بی کم و کورنی له کوشی سرۆکی دوله ده بکریتیو. بی گمان من و سعفیری ثمه ریکا ده لکشیو له کوردایه تی بان نه و توبی ناکیں. کابرای سرۆکی چه کداری کوردیش نه زه ره له خوی نادات. ده مینیتیو نه دوو بپرسه تی هملکشیو له کوردایه تی بان به کیکیان یان هر دوویان خزمه نه که بان کردوه، بپریکور ده ریش کراوه ده نه میشکی عاده تی و ها به سلامتی بیست درهه می دیناریک ده روتسلیم ناکانه و. لم بامنه تی په فتاری ګلاؤ نهونه دیکم بیستو له ته جره بی دوستی باوړ بی کرامه بهلام هیندیه نه مبان سفت نه بوه چونکه جغزی خمه برزانه کان هه زمه می بیوو زماره بشی پتر بوه . .

بروو داونیکی خوش و شبرنی پیوهندی به خونه وه هیبت له پژویه دهه نه و، له پژوی ۱۵ / ۸ / ۱۹۶۴ له که رکووکه وه به تله فون خم بدرم بی درا کهوا کوری دوهه (محمد) بی ناهنے ثم جهانه. شهودی به رای خونم دیت، مندالیکی ساوا به باوه شی ټافره تیکی مالی خونمانه بوه، ټافره ته که پیمی گوت: مزگنی خوا کوره کی بی داین. خونه که سه پرسنی به چونکه ناگام هبوبو که مندالیکمان به ریوهه. راست بیونیشی له ودها که کور بونه کچ هیندیکی ده چیته وه بوجعزی خوم که پیم خوش بوه کور بیکم بمناوی باوکمه و ناوینم، هیندیکیشی ده چیته وه بپریکه و، خونه ګه ره ختیکیشی هی راست بینی بیت له ده نه ماوه بی بگوتنی ئه فانه و جنونکه په رسنی چونکه ماتیر بالیسته کانی ئه سردهه له چاوه ماتیر بالیستی کونه مودیل هیندیه شیخی سر بر ممالا باوړیان هیناو به (په نامه کیتی) ای زور باری جیهانی ګیان له برو سرو شتیش، ج جانی مرؤشایه تی. شاللا زور نهبات ماتیر بالیست به ودا بنا سینه وه رسنی به ره دیسته وه ته زبیحی دواعیانی به دهسته وه گرتیت: جاران چهند حمزمان ده کرد ملای (منور) بیینن ئیستا خمریکین به دوا ماتیر بالیستی (منور) دا بگه بینن که له قه پلکی رهق و تهقی ماتیر بالیزمی صهدهی نوزده بیم ده چوویت. . بلین ئامن!

تجارت و چهک وججه خانه . . .

کورد ده کمن (علی شان خاطر مصر سیوهم) واته : لم بر خاتری میسر
وازیان لی بھین .

میسری یه کان دهیان ویست من له لای خومه همولیک بددم بو
ھینی و ناشتی . هرجه نند من چی له دهستم هاتیت کرد بسوم دیسانعوه
برده دام بروم له سر هول و نتللام . له پیشه وه (ملحق عسکری) میسر
دیت ثوش پانویات قسم کانی سکرتیری یه کمی کرده و - چو ومه لای
سفیری میسر (امین هویدی) ، نویان له ستوری ده پلوماسی خوی
دامه زراند بی نهودی (ئا) و پیا (نما) ده بیبری که هیچ لزوم نه بورو و
خوشیرکی به له گمل من دا کدپیشتر شناسی و تنویی محرمه همان شمان
هه برو بلام خاموش برون لمباری وهادا ده لالتنی (ئا) همه . . . چو ومه
لای صبحی عبدالحمید وزیری داخلیه : داد بیروی میسری یه کانی
بی گوت ، نویش نه ده زانی چ بلی . پیم گوت نیو ناصربن ، فرمانی
سر شانانه له سمر مصر بکمنو . . . گوتیشم ، فلانه کمس : چاک برازن ،
ھلیکی که نیستا له دهستانایه و تی دا گه یشتuronته وزاره نه گر
بی دوزین جاریکی دیکه به خونیش بی ناگه نهود . . . قسمان زور برون
له بیرسه بدلیکی خهفتاره و گوتی : ج به ختیکی بهد برو منی هینایه ئم
وزعه بخوم له جمیش حمسایه و بروم ج ثركیکی زیادم به سره وه
نه برو . . . خواسه لم چارچیوه به ده زن چو وین بوم بدایکی نه ختیک
نماسه تیدا هملیت . . .

و ها ریک کوت ، دوای یک دو بیز سفیری سوقیشم هائمه لا .
سکرتیریکی له گمل دا برو قسمی تهرجه مه ده کرد نهیان برووسی
و تینگلیزی دا . من یه کسمر نه نگه تاری میسری یه کانی باس کرد . سفیر
گوتی نه گر مانیع نه بی قسم کانت به شورت هاند دنونویسه و . من زور
بی خوش برو . چی گوتی سکرتیری که نویسی وه ، گوتی :

میصر هستی خهفتاریکی کوشنده ده کات له ئیرانیله وه بی بیت .
ھیچ دوستیکی به هیزیش لم بیزه لانه شک نابات پشی بی بیستیت
عیراق نهیت . خواسه همموحیکایه ته کم بونگیرایه و تا نهودی کنه گر
سپای عیراق به کوردانه و خهفتاریکی بیت ئم دوسته شی بی بیکه
نامیتیت . نئجا لیزه دا ریوی لای پهیه کی مسله کم کرده و که پیوندی
هه بیو بمه ریزه و ندی نهوانه و گوتی : نیو له و چندین ساله دوای دا برو
میصرستان کرده و کوشیوه همموی ده چیتھ ھیچه نه گر جمال عبدالناصر
تی بشکت و لاهه مسرو بیزه لانی ناوړه راست دهست به تال ده مینته وه .
لیمی پرسی نیمه ج ده توانيں بکین لوناوه دا . گوتی : ده توانيں له را دیبو
روزنامه کاتسان دا بلین ، نه گر شمر له کورستانی عیراق دهست بی
بکانه وه ناتوانین (فداکار) کوره دی رووسا بگیرینه و له ومه به شداری
بکمن له وشهه . گوتی ده ترسی ئم قسمی به تده خول له کاروباری
ژ ووره وی عیراق بزمیردیت . گوتی نه گر ترسی میصری یه کان بیتھ جنی

خالی سی سیم نهود برو ، له قسانی دا گونی : احب الصراحة
والوضوح . پیم گونه وه : عندك تفاؤل مسلی ، چونکه سیاست دوزمنی
پاته ویات و ناشکرایی به . گوتیشم ، کاتیک لیت دا اکرا بیت به سبره ک
وزیران نه کمی بمه لمیت چونکه بربرس بروون دڑی ناشکرایی و
سراحته . گونی : مویگول راح اقبل اکون رئیس وزرا . . . گوتی : من
بب الاحتیاط آنقدم لک بتصبیحة أحوجة ، یاخود شتیکی بهو مانایم
گوت .

سی سیم نهود دا برو دواتر زانیو ممهو ، نهوده مهدا که باسی (صراحة و
وضوح) ده کرا شمه و که عقاوی له زوریلک داندار بسو ، که من
نه بینم . نامه هیتابو بوبان له لاین چه کدارانه وه . ئم قسمی هم له
شوهکت خوی بیسته وه .
من گه راممه وه مالی شیخ رہنوفی خانه قا . زوری نه برد نهله فویان
بوکردم که چونکی رانیه به تاز کرا . ئوسا نم زانی بونجی ، دواتر
مه علدو مم کرد که هاتنی شوهکت هوی گورانی برنامه که بونیز نه
هاته همچویی به کی به دمده برو بیسته فرق ناکات . . .

لیزه دا دو خالی بچوک ده بیتنه بادکرد نهوده و : یه کیان نهوده که من
ناتوانم بیم عارف عبدالرزاق ناگدادار برو له پهندانی شوهکت عقاوی
لیم ، ده شی نهوده مهدا که قسمان ده کرد نه هاتنی شوهکت نه بیستی .
ئمه ده لیم چونکه من له مناقشی گرنگ دا نه پیبری سراحته
سی بیسته وه .

خالی دو ووه نهود برو که من صمدی حاجی محمدی بعنان له گمل دا
برو ، هملیت نه دا زیستن که مان وکوو گوی گر به شدار برو . صمد به
(تبی) هاتبوه (اعماری شمال) له زور هاتر چو دا به هانم ده هات .

ختمنی هلبورونه وی بلیسی شرسری ده رهیتا . متصرفی
سلیمانی سید عبدالرزاق سید محمود استغالمی دا ، و کووزنگی ناگدادار
کردن عووم هاته بهر گوی .

له شرباتی ۱۹۶۳ دو چالاکی په لمه کوتکه (زیان) م بولار استنى
نامیتی کرد . هی یه کمیان له لاین چمند بربرسیکی پالیسیز خانه
میسره وه سری همل دا : سکرتیری یه کم و دو ووه میان داوايان کرد
بیان بینم . لم مالی صمدی حاجی محمد دیتمن . یه کمیان قسمی کرد ،
دیار برو میسر ترسی هه بوله سالی ۱۹۶۵ ئیسرايل زه بیکی کی گوره
لی بذات . رای نواند که نهنا پالپنیکی میسر ئومیدی بیت سپای
عیراقه . عیراقیش که سرلنه نوی به کوردانه و خهفتاریکی بیت میسر
به ته واوی بی دوست ده میتیه وه . پیم گوت وزاره چمند وزیریکی
ناصری تیدایه بونجی نایان دویت . چاوی فرمیه کی تی گه را گوتی :
چو ومه ته لایان و پیم گوتون نیو نه گر بونخاتری میریش شم بر له گمل

روزه‌های اتمو. دشی من به همه‌ها چوربیست. لام نمودنده‌ی خوبیست
بمن درکه موت بایی پایه موشوه ته کهی نه بورو. نیرانی به کان نه زر عکی
زور به کارده‌هین کهوازه‌نگه نه ختیک له شه خسیه‌نی راستیه‌ی د
باشاریته‌و نه گمن نه مهش دا هی وه بنه دیستو و هینده‌ی پیراسته
نمده چسووه قه‌پیلک. ناوناوه سردانی ده کرم و لنه داوونی زد سمتی بیله‌و
دیار بورو که ده یانوی هستی زده‌امندی بکه‌هه.

ملحق عه‌سکه‌ری نیران کوریکی کورد برونوی عیسی پیشمان بورو.
کوردی به کی بروانی قسه ده کرد. ناوناوه و کورو کوردیک نه که می‌شنی
ره‌سمی ده‌هاته لام نه تویل. لفسان دا دیبر برو شرزاوی کوردنی
عراوه و چونه سیمانی و کویه موشی دیکه‌ی کوردیش که‌یاک خنکشی
ده‌ناسی نهوانی نویکیان هه بورو. نه هیندیکین میونیش برو بورو.
نهم باید خ دانه‌یان به من هدر بعده‌دوام بروت دوانی ووره‌تیشه. له جیش
خوبی دا بورو ده که‌بریمه‌ووه.

کیشه‌یه کی رز و زه‌هه‌نلاخی بی تکه هاته پیش وه کترو که‌زه‌تی
به هاران به گرمه‌گرم هات و بی باران رهت برو نه ویش مه‌سنه‌تی (مجس
الشوری) بورو. نهم مه‌جیسه کهوا نلایه‌ن حکومه‌تله نه لند می‌بر
دهست نیشان ده کران ده بوه جیگر و بیریش نه مه‌جیسه شوینه‌ن که
له‌لایه‌ن که‌نه هه ده بیز بردرین. زماره‌ی نه‌ندانه‌ی نه‌بیره‌هه مه‌و نه‌ونده
نه بی که نه ۱۰۰ که‌س پتر بورو.

دوو- سی روزه به نیواره‌ووه مه‌جیسه روزیزرن و نه‌فسه‌ری که‌زه‌هه
سده‌هه که‌رکان و کاریه‌ده‌ستی زنی دیکه‌ش به سه‌په‌رسنی تردنی
سه‌روک کومارو نه‌اده بروونی سه‌ره‌هه و زیران نه‌حاته‌ی (امجس سرص)
که‌بنه‌ی سده‌هه و زیران برو کزیرو نه‌دوین تیدا کرد. دوو زردریز و تزویز
کرا له هه مه‌مو بابه‌ت ولایه‌کوه. به زوری عرف عبد‌العزیز قیوه‌هه‌ی
هیزی ناسمانی قسه‌که‌ری به‌خنه‌گربو به جوزیک هه‌رگیز نیمه چه‌زه‌زون
نه‌ده کرد. گه‌لیک بی‌رورای بنه‌ره‌تی ده‌بیزی وه کو و ده‌مه چه‌قده‌ی گه‌ی‌ده
سه‌رئیسک: زور به‌سیزی هه‌ندیک له و زیره سویه‌کان [نه‌وانی زپت
نه‌بیون] پترله راپه‌هه کان مه‌ترسی بیان نیشان ده‌دا له په‌یدا بروونی ده‌منه‌قه‌ی
نیوان نه‌ندانه‌ی شوورا که بکیشیه‌ووه بروز و وزانی خه‌نی کوچه‌و
بازار و همراهی تیدا په‌یدا بیت. له ئاست نه‌مدان اعزف عبد‌العزیز گزئی:
هر گیز او هه‌رگیز خه‌تهر له کوچه و بازاره‌ووه بو حکومه‌ت نایه‌ت. خه‌تهر
هه‌بی له جه‌شده دیت. ناشی پیاوی عه‌سکه‌ری نه‌لایه که‌مه قوم‌ندانی
فیره بیت ولایه‌کیشه‌ووه له ماجدیسی سه‌وزی نه‌دام بیت نیتر هه
ر روزیک دنیای به‌که‌یه خوی نه‌هاته پیش چاوه فیره که‌یه خویه‌ت و
ئیزاعه بگریت و بیانی زماره‌هه که به‌سه‌میله‌ت دا بخوبیته‌ووه.
عه‌سکه‌ری ده‌بی له سده‌هه و زیرانه‌ووه فهرمان و هرگریت و بی‌گرفت
جی به‌جی بکات دهنا باچی له مالی خوی دانیشیت.

نیوه نیفلاس ده‌که‌ن. تازه چ جی دوو دلی کردن له کومانی (تدخل)؟
له‌هداده مه‌سله‌یه کم بی هینایه‌وه [دوازه که بچه کدارانم باس کرده‌وه بیو
به‌هه‌ی پیکه‌نیینیکی خوشکله] [گوتم ده‌لین کاپرایه‌ل ویستی
خوبکه‌زیت، هر ناوی زی هه‌بورو خوی تیدا بخنکیه بی گه‌یانده
ئاوه که خیرا کیشاوه گوته زور سارده قوشچی بی ده‌که‌م...
مه‌وهی سه‌عناییک و چل ده‌فیته تم جووه قسانه نووسان.

دوای سی روزه نیواره‌یه که چووه مه‌د اووه‌تی سه‌فاره‌تی به‌کیت له
ده‌هه‌نه کانی عده‌بی بکروزی نه‌هه‌ریضا [وابزانم توونس بیو]. من
گه‌یشنه سانوی پیشوازی موسته‌شاری سه‌فاره‌تی برووس و چه‌ند
که‌سبکی له بپریسنه کانی [پیشتره مدیتبون] هاته ده‌ورم و به‌ذ
سپاس‌گوژاری بیان له و وتوویزه‌ی چه‌ند پیشتریان لی کردم. گوته:
هم‌مو و قسه کان بدرالی بیونی نیکرای بپریسنه سه‌فاره‌ت درایه و وزاره‌تی
کاروباری ده‌وهه‌ی سوچیت به ته‌ثیده‌وهه.

نم رووداوه. وله بی‌ستمه‌وهه. يله ناکامی هه‌بیو: دوای مانگیک و بیا
پت و فدیکی حکومه‌تی نه‌وسای عیراق چووه موسکو بوریک که‌وتن لمسه‌ر
هم‌ندی لایه‌نی ناز و ویری نابوروی که بارمه‌تی دانی تیدا بی بوعراق.
رووشه کان گونبورویان پیویته و تنویزه‌ی نه‌سر و هزاعی کوردیش بکریت
ننج بانی تابوری بنه‌پیش عیراق نه‌سه‌ساندبوو. وفده‌که‌ش
که‌ایوه بی ده‌سکه‌وت.

ده‌بی نیزه‌ده بدر نه‌به سه‌ر چوونی کزی نه‌باری فسه‌لیوه کردن. بلیم:
سه‌فیری نیران (مه‌هی پیراسته) که پیشتر هر ناویه بیستو و نه ختیک به
دره‌نگمه‌هه هاته موبزه‌هه بادی بیونه به ووزیر. دوای چاک و چونی گوته:
نه‌مین بهم که ریکوردر له زوره‌که‌ت دانه‌ندراوه؟ نه‌جا گوته: به
ثانقه‌ست خوم و خراند له موبازه‌هه بادیت ناکو و کس خه‌یانیکی بدل دا
نایه‌ت له هه‌بیونی نیازیکی تایه‌تی له هاتم بولات. گوته: شاهه‌نها
منی به سه‌فیر ناردوه که مه‌علووه پاییم له ده‌وله‌تی نیران و لای شاهه‌نها
چون بیوه و چونه هر هم‌تا له نزیکه و پیوه‌ندیم به کورده‌وهه هه‌بیت چونکه
ثاریا می‌هر مه‌مانه‌ی به هه‌مو که‌سیک نی به له زاری نه‌وهه و بیا له زاری
حکومه‌تی نیزه‌نه ده‌باره‌ی کورد بدیت... نیتر لهم بواوه و زور قسی
کرد هه‌مو وی هر بود‌ستایه‌تی نیران و کوردی داده‌بیری. منیش
له‌ولام دا چه‌ندی توانیم قسم بیوه و لایه نه‌زار وا که نیران ده‌توانی دوستی
کورد بیت له بیی دل راگرتی ملیونه‌ها کوردی نیزه‌نه، له سنوری
نیکه‌کان دا باسی په‌نابه‌ره کانی مه‌که‌بی سی‌اسی‌شم هینایه ناوکه
حه‌وانده‌وهیان به‌شیوه‌یه کی حورمه‌ت کارانه شیرنی له‌زاری کورد
ده‌گزیت.

دکت‌وزرمه‌هه‌ی پیراسته ناوی هه‌بیو: وزاره‌تی داخلیه‌ی نیرانی
درابوونی که ده‌زاین ج پایه‌یه کی گرنگه به‌لای حکومه‌ت کانی

رەشىددا بەرەو كۈبۈنەوەي مجلیس بىزۇن. عبدالسلام گۆتى: ج قىيدى
ھەيە! سەرۆكى دەولەتە كانىش چەكداريان لەگەل دا دەپىن...!!
پەراسى ئەمە يە مەتەلى عەرەبى عەراق كە دەلى: تىعال فەم حاجى
احمد اغا.

خوازە حەمى زۇر بىزو: مەجلىسە كە لمىنەرەتەوە بەلاۋەنزاو دەردى سەرى
شۇورا بە ئەسپەرىنى لەپىرخۇرۇدەنەوەيە چارەسەركار. تى ناگەم دەولەتە
زەلە پېشکەنەتە كان بىزچى چارى گىر و گەرفت ناكەن بە ئەسپەرىنى ئەتوتۇنى؟
تۇسەپىرى چەند ئاسان و بىن ئەركە!
كە گەيىشىتىنە ئازارى ۱۹۶۵ گومان لەودا نەما چى ئەتوتۇنماوه شەپ.
دەست بىن بىكتەوە. بە عارف عبدالرازاقم گوت: بەتەمام سەفەرىنى كى
سەرەوە بىكمەن وەڭ دوايىسىن ھەمۈل بىزبەلاۋەنسانى شەر، بەلەن ئەددەيىن
ھەتايمەڭ حەفتە مۇلەت بىت فەرۇكە بۇمباردىمان نەكەت؟ گۆتى - دوو حەفتە
مۇلەت بىت... .

گەرامەوە كۆزى. بۇسېبىنى چۈرمە قەلادەزە چەند رۇز يىك مامەوە، لە
ھېچ لایەكەمە بالى كۆنۈ دەرزى رۇوناكلائى دىيار نەبۇو. پاستى يە كەدى من
خەرىيک بۇوم بىزانم بارى راگۇيىسىنى مالە كەم بۇناوشاخ دەخچۇنالىچۇنى
دەبىت.

بە هەممە حالى كە گەرامەوە كۆزى بىن بىبان وەتەندا بۇرۇپەتىپەرىنى
مالى من لەوانە نەبۇو چاولىنى بە سەھوو بېچىت. سەرى خۇنەر نەيدەشىنى
ھەمسوئازارو نىسان دوازدە رۇزى مايسىشىم لە كۆزى بە سەرىد. لە
حەفتەي يە كەمى مایس خەبەرم بىن گەيەندىرا كە بروسكە يە كى حەكومەت
ھاتۇرۇ لىستىنى گومانلى كىراوانى بە ئىدارە و ئەمن گەيەندىو. يە كەم
كەس منىم، دووم شىيخ حسامى تالەسبانى سىيىم و چوارم دوو
خوشىم... كە سەرە گەيىشە ئافەرت مانەووم لە كۆزى بىن كەلك بۇچەندى
سەرمان ھېتىا بىرد ئىمكەن نەبۇو ئافەرت و مەندال بىنى يان بۇماوه دوو
سەعات رېنگە بىزۇن بەشمەوى تارىيەك هەتا دەگەنە ولاغ و بىن بىزۇن بۇ
ناوشاخ دەخچى. يەك رېنگە ھەبۇو كەبە ئۇتۇمۇپىل لە كۆزى بەناوى سەفەرى
بەرەو بەغدا دەربىچىن، لەلای دىنگەلسەوە بە رېنگە دەرىبەندى
گۆمەسپان دا بابىدەنەوە بەرمۇلاي بىرانىيە ئەوساش دەبۇرۇ ئۇتۇمۇپىلەنە
ئىمە را دەگۈزىن جارىيىكى دىكە روونە كەنەوە مەلبەندىك كە دەسلا ئاتى
مېرىيى تېدا بىت. پارەم نەبۇ ئەتۇتۇمۇپىلەنە بىكىمەوە، وىزدانىش لىنى
نەدەسەلمانلىم خەلقنى لەپىسا بەرژۇمەندى خۇم دا دۇوچارى سەغلەتى
بىكەم. ھېچ چار نەما غېرى راگۇيىتن بۇبەغدا، لە ۱۹۶۵/۵/۱۳
بەرمۇ بەغدا ئەپىنى كەر كۈوكەوە رۇپىشىن. لە ۱۴/۵ گەيىشىتىنە بەغدا
چەند رۇزنىكە لەمەللىي صىدى حاجى محمدى بەتە مۇوان بۇرين هەتا
خانوویە كەمان لە (مەنسۇر) بەكىرى گىرت. ژمارەمان ۱۸ كەس بۇو،
خوابىرە كەتى بەهاوىتى.

گۇترانەوانىيە ئەۋەندامانە ھەمۈريان جىنى متىمانە نەبن كەدىن بى
سەحبىسى شۇورا. لېرەدا عارف قىسىمە كى كەر دەدوو نوخەدا ھەتابلىنى
ئەرىگەر بۇو. گۆتى: ئىئىمە بەپى بىرپارى ئېرە بەپىشە وە دەپى دوائى
سەۋىپەك كە قۇساغى (انتقال) بەجى دەھىلىن وەنېز اردىنى نويىنەرانى
بېسەت بە ئازادى دەكەين. ئەوسا نويىنە بە زەقە چاواي ھەمۈتان دىت
ھەخوى و بېرۋەرلەپە، نىجا كە حاىل وە دەپىت ئەۋەزىدە دەپى چى بىن؟
دەكىرى ھەل دەن؟ نەلايە كى دىكەشە وە حەكومەتىكى نەتوانى نەنپەن
جەندىن مىليون كەسدا صەنادەمى بىدوتىتەوە مەتمانە بىن بىن بىكتە عەيە
ھەخوى بلى حەكومەت. چاكتىر ئەۋىدە واز نەحەكومە بېھىت.

لەئاكام دا وەھا پەسەند كە كە يەڭ دوو كەمس، لە نიوانىان دا وەزىرى
دەخىبە، ئىستەبەك ئامادە بىكەن بەناوى كەسانىيىكى بشى بېن ئەندامى
شۇورا، لە رۇزىكى داھاتۇودا بەخەرىتە بەر چاواي ئەۋەنچۈمەنەو.
ئەورۇز ئەدا خواردىنى نېسەر رۇز وەندى جارەي شەۋىشمان ھەرنە
جىڭى كۈبۈنەوەمان سازىدەدرا. عبدالله شەريف مەتعەبد بۇوەتەنلىنى
خواردىنى نايابى دەدابىنى. لە جەميكىندا كە چۈرىن بۇسەر مېزى خواردى
كۈرسى يەك بۇ عبدالسلام داندرا، وەنە رېنگ كەمۇت بىرپانى يە كى بەرخى
ۋە كۈوگۈل سۇورە بۇرۇپە ئەبەر دەمى ئەبۇو خەلقە كە بۇيى نەدەچوو.
ئىتى يە كەمى پېم خەسار بۇو حەزىشىم لىنى بۇو. چۈمە لاي بىرپانى يە كەم
گۆتە: يەظھەر هذا القۇزى فى حەمى رئيس الجمهورية لا أحد يمد أيدە
عىبە... عبدالسلام خۇى دەنگى بەرزىكەدە: عبدالله، عبدالله تعال
فەش القۇزى... تۈخەمى صەد تۈخەمى، عيراقىش نەحەستىتە، با ھەر
ئىبى تامەز زۇرىنى ئازارمان نەدا. بىن ئىبو ناخوش زۇر بە لەزەت بۇو.

دەۋى ئەندىن رۇزنىكە كۈسۈپەمە لىستە ئەندامانى شۇورا
رېنگ خەرابۇو كە ناوه كان خۇنەدرانەوە دەپىن كەرچى كوردى سەرە بە
حەكومەتە لە ناھەزانى كۆملەمى چەكدار كە لە (۱۰) ئى شوباتى ۱۹۶۴
بەر لە چەند مانگىنگىك بەيانىمى ئاشتى يان لەگەل دا ئىمزا كراو، ئائەم
كەسانە بە ئەندام پالاوتە كراون. من پەرگىریم لە قىسم دا نەكىردو
ئەۋەندەم گوت كە بەرژۇنەن ئايىن كەسى ئەولايدە بىت بۇشۇرما ھەر
ئىبى كوردى بىن لايىم و رۇشىپەرەن با ئەوان بىن. گۆتىان ئەم پالاوتانە
ھەمۈريان لەوانەن ئەگەر ھەلىز اردىنىش عىبارە بىت دەرەچىن. گۆتە لە
لاي دىكەش ھى وەھا زۇرۇن كە دەربىچى ئەپىيان ئى بە.

ئى بىنى يە كى بىرالىتى وەستىيارم دەرىپىرى بەمەدا كە گۆتە: ئەو
كەسانىيى كە كوردان نامىزەدن بىتىنگى رېنگە ناپۇن ئەگەر مەفرەزە يە كى
چەكداريان لەگەل دا ئەپىت وەبا بە ھەلۈكۈزىتەر ئىبى سەفەر ناكەن ئېتىز
دېمەنېكى زۇر سەپىر دەپىن لە رۇزى كرانە وە مەجلىسى شۇورادا كە يەك
مۇزاھەرە مۇسەللەم لە دەست و پاۋەندى ئەۋەندامانە بە شەقامى

روزی ۱۵ / چوومه لای فریق طاهری حیی، سهرهک وزیران، هر به زمان و بی هیچ رسمیات استقالم داوگرامه ماله کم.

ثوروزهی من کویسم به جنی هیشت، دواز درچسوونم لشار، حکومهت پیور ببو به گرتی خملق.

پیشتر یهک دووجار بددا فیرارو مشبوهدا شار تفیش کرا، هرجاره له لایه نامیر فوجه و چند حمره مسیک له برده رگای ماله کمی من دادهندرا نموده که روپی نهفیش ماله کم نه ناسن و به سه هووبوی بین هرجاره همندی لهوانه بی هترس بعون له خوبیان دههاته ماله کم هتا ته فیتش به سر ده چجو.

بومباردمان وتوب باران دهستی بی کردبو وبلام له لای ناوجهی نیمه حمره کات نبوو.

له بعده ماله کم موارقه بهی به سرهوه نهبوو تله فونی (حکومی) شیان بودانابووجگه له هی شخصی. هینه کی حکومه که هرجگیز به کار نه هینا همندی روز له نیش دا بورو وانه مومنکین بوبه کار بهیندریت همندی روزیش له نیش دههستندرا. وها بزانم هم شله پهیته یان به نیازی نهوه ببو که ئه گمربه مسیک، بتوانم له استقاله کم بگرمیمه و بروهزارهت: به تله فونی حکومه تی به کسر له گل سر زکی کومار و بیا سرهک وزیران نه پیوهندی به مومنکین ببو. به دره نگه و هاتن و تله فونه که بیان همل گرت: سی مانگ دوای استقاله کم لم روز نامه (الوقائع) مرسومی (اقاله) م بلاوکرایوه، ننجا تله فونه که شه همل گیرا. به لام (اقاله) که له ۱۵ / ۰۵ / ۱۹۶۵ مه حیاب کرابوونه کامه عاشی نه چند مانگم بکویت، معاعاشی مارت و نیسان و نیوه مایسیشیان به دره نگی دره نگه و بوسه رف کرد.

نه فلیک داهات نه فلیک معاش نه هیچ کسب و کار، به کومه لیک خیزان و میوانی بی نژماریش یهک سال و حفت مانگی هر سخت و سه غله تی ژیانم برده سر. له روزی که ته کلیفی و وزارت کرام هم روزه به شم له برچاوبو: دم زانی و کووماسی بی شاوم لی دیت چونکه مومنکین نهبوو چاوبیرمه فلیکی حرام.

له لایه کی دیکه شه و بی ته لی چه کداران زوری نینسافانه شتیکی له بارهی استقاله ممهو بلاوکرده و هر له گل من دا کراوه. وا بزانم له زیر سرناوی (استقاله علی مراحل) شه کری شکاندبوو. به ربریکی حیزب هاته لام، نهومه سه لمه لم له بروی دا، زور به سهیری گوتی نیمه دهی و هه بلین چونکه نازانین خملق چیمان بی دلی. استقاله بلاو نه بوته هرچند دهشانین استقاله داوه گوتم، تو له سر قسمی خملق رانه و ستساوى بوهیچ شتیک که چی له ثاست من دا راستیش بلاوناکه یته و. حکومه استقاله بلاوناکاته و امن ئاماهم نیست استقاله کهت بوده نووسمه و بموته ئیریخه که تئی دا استقاله کرد

بی نیزه له بیرون بلاوی بکه و به هر شیوازیک که خوت په سهندی ده کمیت... ئه حیکایه تانه هه تاله ئیلوولی ۱۹۶۵ (اقاله) کم به تهیخی ۱۵ / ۵ بلاونه کرایه و هر بینشتوکه زاران ببو. با ورم نی به شتی ئه تویی له کمس رووی داینت هویه که شه دچیته و بودل سافی خروم که هیچ پیچ په نام نبوه. پیاوی سیاسی زورخنده قان به دوری خویه و همل ده قمنی که ساجمه ناحیانی نه گاتی... برادری نیزیکم که هاتوچوی ماله کمی ده کرد حیکایه تی تله فونی حکومی و بیان و کرانه وهی به خملق که راده گه یاند به ته علیقاتی خویه و که گوتیبووی: خوی ده لی استقالم داوه تله فونی رسیشی هر له جنی خویه تی. له توویزدا برادری نکی دیکم دواندمی تا گه یشته ئوهی که گوتیم: فلاٹه برادرم قسی و هماوهها لمبارهی و وزعی منهوه به خملق راده گه یه نی. گوتی که ئاگاداری ئه حاله تهیت بزجی و هکرو جاران له گملی دا راده بیوریت؟ گوتم، کابرا حمزه ده کا به جوزیک له جوزان سه نگیک به خوی برات، خوده ستی ناگاته کمی ئه تو خوی بی همل بداته وه من نبم، که منیش ده سلاتم نه بی چاکه بی بی بگه یه نم هر نهی ئوهلهی بدهمی به باسی منهوه خودنمایی لای خملق بکات و نه ختیک نه فسی بجهسته و.

سه فاره تی ئیرانی له زنی عیسا پیشمانه و پیوهندی ئه حوالی برسی پیوون نه بایعوه، ناوناوه سببینه زوو سمری لی ده دام. له توویزدا باسی ئه کوملهی مه کته بی سیاسی کرد که له ئیران په نابرن ئه وانیشی لمسر حق ده زانی برانبه هیزی چه کداری کورد. هیستان عبدالسلام بمرحه بیات ببو پیشمان له زاری مهدی پیراسته و پیغی راگه یساند که حکومه تی شاهه نشا ئاماهمیه به میوات قبول بکاله روبیه و زیر، هر کاتیک ویست بچیت بتواران بمخوت و ماله وه، هم موشیک به دروستی بوتان سازدراوه. ئمههی گوت به سراحته تیش گوتی که سه فیرو هم موشمان ده زانین باری نابووریت له باغدا زور لاسنه نگه. مولتم خواست بونچند روزیک همتا ده توائم و لام بدنه ومه.

پرسی به برادری نکی قسه نه بیزندووی خورمه تی خوگرتوو کرد. گونی فلان، به خرایی نازانم بچیت. ئه مانه ئه گربی خورمه تی به کیان له نه زردابایه ته کلیفی یارمه تی یان ده کردی که لیه بت دهی، زوریشیان کردوه له گل خملق. با ورم همیه له چوون په شیمان نه بیمه و، به غداش بز تو لعم و زععت دا زور به ثركه..

راستی به کم من بیرایی خروم له گل خروم دابوو کچی ده کم و چی ده لیم به لام و ستم بزانم نایا چوون بونه وه به هیچ جوریک عبیی لی ده گیری؟

که عیسا هاته وه لام پیم گوت من به مرجنیک دیم ئه ویش زین بدنه به پههایی همول بدنه بوناشت کردن وهی مه کته بی سیاسی له گل کردو

ذیایه بی سرویی به بخوبینه دورده که مهده بوده می دوای در جوونم لوزارهت. خلقویکی زور له خیره و مهندی ناوجه کداره کان و له کوردی به غدا و غیری به غداش هتابلی ناچه زی خوبیان دزی من و بوونم به وزیر درده بری [خومنیش دزی وزارتنه کم بوم بوم]. نه تاویان دا به کیکی دوست و مهیله و خزم هم بروکه به نسل لسمر قوناغی پیش ته موزو زو پیش (۱۱) ای تیلوولی ۱۹۶۱ حیساب دکرا. رزویکان منی ده گهیانده ماله کم له (منصور) کوتینه قسی رازوییاز و رخنه و گلمی. به هملم زانی پیم گوت: من دوچاران به همانات هاتوم له دوای شورشی ته موزو، ئمهش شیکه دوستایه تی و تیزادیتن داخوازی ده کا له مرز. تو هاتیت و کوو تو وانهی به تهای پایه و پله و پله سیاسی بوون له پاشمهله زبری خوت و شاند، ئمهش شیکه له میز و برووی داوه به زوریش رووی داوه که هی له تو مزتر، دوای بعلتی ئه مانهت. زبری نه پیاوی له من گوره تسر داوه. ئوهی گله بی من له ئاست تؤدا به خمه برده هینی مساله و فاو خزمایه تی و برادری نی به، شیکی دیکیه به بنده به خوتنه: تو دبوبه و لوه زیره کتر بیت که نهانیت جازی نورهی تو نه هاتووه بیته وزیر، لدانی من سوودی توی تی دانبوو. برادره کم نهختیک له پشت سوکانی سه باره که بیوه رام او گوتی: تو هر لایه که و سپری دنیا ده کیت. گوتم، لایک و دولا مهست نی به دام نا من سافلکم دیسانه و مانی من زهره ری توی نبورو لا دانیش بتو به قازانچ نهده گرا.

مامله تی دووه مهر لام بایته بیه، پاشتر مودای بونه بیدابوو. له دهی پشووی ئاشتی به کورتیله و دریزه کان دا که له لایه ن چه کدارنه و کسانیک دههاتن بزیه غدا من به یه کنک له وانهه خمریک ده بوم که بی بینم و داوته بکم، ئو کسه له کونه دوسته کان و بنه ماله شی له قه دیمه و دوستمان بوو. دوای دووسی جارله و پیشه خمریک بوونم صمدی حاجی محمد پی گوتم: تو هینده خمریکی ئوه کسمی کچی نهوله ناست تؤدا، پاشمهله، و ها پیوانی به. گوتم بی ثاگانیم، به لام هیندیک پیوندی همیه له ژیانمان دا هی ئوه نین چاویان پیدا بکیزنه و، هتا نه و تعرزه کسنه له خزوو پیوندی به که همل نه برتنه من نا پیشیم.

بگه زینه و بورچه که شته کم:

ئه منصوره باس کرد، دوای دووه فته سبیه بیه کیان هات لام، له بارهی چوونم بتواران گوتی: ولام هاتونه و ده لی زورمان بی خوش به خیری بیهینه به دهه جمی و زیر به لام درفه تیک نایین بیوه هولی به مرجی دانبوو بوها تی.

دوای ئوه لامه جاریکی دیکه باسی چوونه تاران نهاتنه و پیش به لام نه کاتی مناسسه بی رسمی دا که بانگه هیشتن ده گرام تی بان ده گهیاند

جه کداری دیبوی عیراق. تیم گهیاند که من مهستی شه خسیم له هیچ شتیکدا نی به. دهه وی کورد بحمسیته و، هم تا دوویه ره کیش به رده وام بیت حمسانه و مومکین نی به. نه معم له گهیل عیادا گوت، له قوولایی حیاباتیشم و بونه و ده چووم کموا کاتیک حکومهت با بداته وه برو شست بروشوه ئوساش نه گرم کته بی سیاسی له دهست ثیران دایت حمسانه وه و زحمهت ده که وی.

عیا دوای چهند روزیک هاته وه لام گوتی دکتور پیراسته ده لی بوقبول کردنی ئوم مرجع موافقه تاران بی ویسته. رونگه دوو حفته بیه کی بونت هم تا لعوبیه و لام دیته وه. کاریکی داوونیشی بونهینام که بچم بوناهه نگی دواع خوازی خوی له دوستانی عیراقی بمبونه بدمه رچوونی خزمتی وله (ملحق عسکری). داوونه که شه له سه فاره تخانه بپراید بموو. راستی به کهی حزم نه کرد نه قل بیت چونکه باورم هببوو که وکرو کوردیزیک تی ده فکریت. گوتم نهی چونا و چوونی خم برم بیه ده گات؟ گوتی: بدرده سیکی خوم، که ئوش کورده، ده بیت جی نشیم تا ملحق خوی دیت ئوبه ردهستم وه کوو خوم هاتوجهت ده کات و چی له منی زاده په یمومیت ئوش و هایه ناویش (منصوره).

شوهی داوونه که له میعاددا چووم: زوریان به خیره هینام. عیا وازی له استقبالات هینا له گه لام خمریک برو، کومنلیک تازه میوانی تارانی هینان شناسانی بی کردن و به زیاده وه باسی فارسی زانیمی کرد سی بهشی زیاد برو. بعوه لقلم گوت هر ئوه ندهی لی ده زانم که ناشاره زایم به فارسی تاشکرابکات.

من عیسام نه دیته وه. له باداشتیکی دهستووسی (عزیز یاملکی) م خویندده وه کاتیک له شسته کان چوته تاران و بینیک به گرتووی ماده وه تی گه یشتووه که فرمانده بیه کی گورههی سافاک خمریکی بروه قسی لی وریگریت دزی عیا پیشمان به نیازی تیوه گلاندنی عیا بز همندی نیازی گلاؤی خوی به لام عقید عزیز هیچی نه در کانده دزی عیا. بیست له ئه سپ که تو وه به بینیک خسته خانه نشین بروه، دواتر نازانم چی لی هاته وه.

حکومه تی عبدالسلام عارف بایی توانای خوی تی کوش برهان دانی خملق بمه و لای خویه و به تایمه تی کوردی خاوند نفووز تائمه وهی کوبوونه و بیه کی گشتی زور فرهوانی له پیاوه ئایینی به کان پیک هینا له رستانی نیوان ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶. من لمالله وه گوین گرته گوتی ختیبه کان. مالم حقه به کیکیان شیکی له دوویه ده رنه چوو عبدالسلام که بیغی بیت. ده لین خوالی خوش بروی ملا صالحی کوزه پانکه می لدهمی سلاولی کردندا به عبدالسلامی گوتیوو: هر دنیه خوینیکی برزیت توی تیدا به پرسیاریت.

بی ئوهی ناویهیم دوونهونه ماملعت کردنم له گهیل کرو بزی نه.

د. نیکولا ییف مرویه کی خوش خویش برو هم سودم ددم گزینه و میه کنی
به سمر ریوانه برو تا نهادی سه فیری چیکو سلوفاکای، له داووتیک بروین
که د. نیکولا ییف له درگاهه هانه زور، گوتی : وا (smiling ambassador) هات و اته : نهوا سه فیری نیزیه خنه نده هات . دوای نهاده ده فیقدیده
سه فیری کوتی هات نمجاره من گوتم (I smell money) و اته . بینی پرده
ده کنم .

شه زیکان له داوته سه فاره تی چیکو سلوفاکای بروین د. نیکولا ییف
جودای کردمه و گوتی : ده ویزیت داوته قبول بکیت له ماله کم بر
و توویز نه باره کورده و ؟ گوتم : بکورد هم تا جمهه ندهم به دوات د دیه .
نه شمگوت به هشت چونکه باوه دست پی نی به .. دوومان گیکی بی چوو
تنجا داوته کردم ئیتر نازانه نهاده خرانه هی نهاده بروهت پرسی به
خارجیه خویان کرد و نیزی نی ورگرت ياخود پیشتر نهاده هم برو بزیه
توانی نه پیشنازه بکات . ! خویه مرخی خوی له نه امامتی زمانی
قهیز خوش نه کات ، نهاده دویلا له کافیز و بزرجه کمراه سه میون
به ولاوه هیچی دیکه نه هاته برد میان . بهلام قسه کامن خوش برو
هر چند بده گمن نهی سیاستی تیدا نه کرا . د. نیکولا ییف نه
سره تای دانیشتمان ده هات و ده چوبلای زیوره و موده هاته و بی نهادی
خرم تچی له ناوهد دارکه ویت . گوتی : چونکه من سه فیری دهونه تیکی
پرولیتاریم بیوه خوم به خرمته و خبریکم نه جیاتی خرم تچی . گونه :
جه نابی سه فیر من بدل ام گمن پرولیتاریه بهلام ئیشنه
بور جوازیانه . د. نیکولا ییف که گه زایه و بزم مسکو چند سایکو
به سردا نیمه ری خمه بری مهر گیمان بی گیشت .

جاریکان له مناسه بی به سرچوونی خرمته سه فیری تورک .
سه فیری نهاده ریکا داوته کی کرد به هم سیوی ۳۰ که میک بی
بانگ هیشن کرابوون لمانه نهایا پیچ عراقی هم برون هم منیش
تیاندا کورد بروم . بی ده چوو سه فیری تورکیا خوی نهاده ناوانه
هل پژاردینت . کڑه که زستانی نیوان ۱۹۶۶ و ۱۹۷۷ بروم . من و
سه فیری نهاده ریکا او سه فیری سوییت به یکه و راهه است بروین .
هر دووکیان پرسی بان : ئایا مو مکین نی به کوردو حکومت ریک بکون ؟
گوتم : ریک که ونکه مو مکین بهلام ئیمه خورهه لاتی خومان
(مستحیل) بین مو مکینش که بمند برو به نام مو مکینه و ده بیته و نامو مکین
له گمل ئیمه ش دا من دووکس ده ناسم نه ده ستان دیت شه بره که بگیرن
به ثاشتی : گوتیان کام دووکس ؟ گوتم : تزو تزو ! ده ستم بوه دووکیز
دریز کرد

نه دیبلوماسی بانه ش ، براینه ، و کروئیم ئاده مزادن حمزه نوکته
ده کمن . روژانی سالی ۱۹۶۵ تی ده پسبری ومن به ده ستم گوزه رانه و
سه غله تسر ده بروم ، که سیش ناگای له ده دی کمس نی به له خوم به ولاوه

که له بیزنه کرامه نه ویش نه بیزنه خدریک بروونی هندی نه
کاربه داستانیان پیمه و . نهوسا داوته سه فاره تی نیزان خمه لقیکی زوری
نه کوده بروه . جاريکیان یه کیت له بانگ کراوه کان ، وا بزام کریم مراد
حاده نه کیتی خانه مه کمنزی برو . نه دهوری میزی نان خواردن بروین
گوتی : سه بیری نه بیزنه که بکه کابرایه کی سه زله هی بخزوه
خمریکه به چالاکی نان دخوا ، ئا نهاده (شعبان بی مح) که (حسین
فاطمی) یه وزیری دورانی د . مصدقی کوشت .

له کاتانه دا که به هوزی و هزاره تمه و دواتر که مالم گونیته و بیمه غدا
ژیانم که ومه غدری بی و که وتمه باریک پتل له عاده خملق بناسم و
بشناسنیم له گمل به شیکی زوری سه فیری دهونه کان مه رحه بای گرم و
گرم بیمه دا بیمه لام من له لای خرمته و همگاوی زیادم بونو
دوستایه تیانه همل نهاده هینا . له نیوانیان دا سه فیری هیند ، سه عاده
علی خان و سه فیری سوید که ناویم له بیزنه ما و سه فیری رو وس
د. نیکولا ییف پتل له همروان گرم و گسربوون . هرچی سه فیری
نهاده ریکای بوله کولانه سیاسته وه لیم نزیک ده بروه . سه عاده
علی خان مسلمان برو ، بن ماله که له ولاتی خوی ناودار برو .
خیزانه که له نه ویش لعنه ماله بی کی گمراهی مسلمانی سه رووی هیند
بو خاتونیک برو بیمه شازن . بیکه وت و هابوسه فری
که رکو و کم کرد برو ، له کتیبکی تورکی (قاموس الاعلام) لای شیخ
ره نووفی خانه قادا خونیند بومه و شاعیر نیکی گمراهی صده دی
نوزده می مسلمانی هیند بایری نهاده هنرمه ده چوو . چهند نموده بیک
له شیعره فارسی به کانیم هاتبوونه بدر ، که گمراهه و
به غداداوته ناهنگی به کم برزی حتفه فیلمی هیندی کرابووم . که
چووم بوناهنگه که سه عاده خان بردمیه لوجی تاییت بخوی و
خیزانه که له گمل موباره که بادی ناهنگه که خمه ری شه شاعیره مزنه و
وینه شیعره کانیشیم کرده دیاری بخوی و بخیزانه که له . ثم بیکه ونه
به کجار خوش برو بیمه و بومیش . سه عاده خان نهقلی فرهنse
برو ، زوری نه برد بیست مردو . بعد اخده .

سه فیری سوید جگه له داوته بیمه ناویاوه بی ماله که له خوشی
داوته ده کردم و له زور شنی ثم جیهانی دیلوماسی بی ده گم بیانم ،
نه نانه تیکی : هرچی ده سمت و بیاوندی ثم سه فاره تمه زوره بی
سه فاره ته کانی روز او هن بیاوی سه فاره تی نهاده ریکان ، نهاده نیش مزه بیان
ده دهن . سه قافه تی ئینگلیزی برو ، له و توویز داوه هاده بیوکه من
و شه بی کی ناله بارم به کارده هینا بی نهاده بشکنیه و قسه کمی دوپات
ده کرده و به وشه بیکوییک . جاريکیان من (handicap) به کارهینا نهاده
قسه کمی گوتنه و به (misadvantage) لجیاتی (off his head) .

ی گوت . .

ناراحت بروم پس گوت: نم پرسیاره برو نمن ناکات چونکه من هوی فسل بونت نیم، دهی پرسیاره که له سر و کایه تی چه کدار و مهکته بی سپاسی بکریت. من به پرسی شتیکم که بتوانم بی کم و بی شکستی دهستی من بیت. بیچاره سه رکدنی حاله تی زور زمرور ده هزار دنیار تهرخان کرابو بلام نه کابرایه نه ده چووه قالینکی قانوونه و که له یز عنوانیکدا کاریکی بی بسپردریت. هر ظوم بی کرا که له باخمه نیو به تاله که مدا چی هیده بوزه بیت.

له حاله تی زینده سه غله تی بی ثیشی و بی دهارمه دی باش وزاره تمنا قسم بیسته و لهزاری کونه دوستیک و هاوبنی حقوقمه و گوبتووی نازانم فلاشه کمس لم به غدای و ها به مه سره پاره له کوئی دینیت بیگوزه رانی به ومه مسووقه لبالغیه که لکلی داهانون؟ دهی لوزاره هزار دیناره که بمناوی (تعویضات) و هری گرتسه مسرف بکات!! گوت هرچند به عاده به کلک که برو به ومه زیرله و به لولاوه گوزه رانی جنی پرسیار نامنیت به لام به زندریت من به چی پرسیاره که جنی خویه تی چونکه به راستی دهی بزاندریت من به چی ده زیم: نمه عاش نه هیچ دهارمه ده هیچ کسب و کار دیارنی به بی بژیم. نهودی دهی زیاندم تمها قرز بوبه س. لعماوهی به ک سال و حفت مانگدا چی خودابووی ته رو شلک هه مورو خوراچند هزار دیناریکیش قدرداری هاته سه: نا ظمه بوزه بیت.

نه شازده هزار دیناره (تعویضات) بیش شازده ههزار نه بسو و هزار و بینجصد برو ههر لهدمه وی وزاره تم به گهله مه عاش و دهارمه دیکی هه بیو که وت و خوار او برايه وه: من نه موزیرا له کاتی وزاره تمنا ماله کم را گوییم برو به غدا لهرسی مسره فی زیاد. له کوتایی سالی ۱۹۶۵ که چهند مانگیک برو که وتبومه به غدا کاکه نه مجده دی ناموزام خانوویه کی سازابو وله ته رزی حکومتی سر به جمعیه خانوو در وست کردن له همولیز، خانوو که فروشت ویاره که بی من هیا. نا بمشتی و ها ده زیم.

وزاره تی طاهریحی لپر کوت، طاهریحی له حکومه تی عبد السلام دا وک عبد السلام حیاب ده کرا له لایدند دامعزراوی به وه، دیار برو عبد السلام له بنمهو خمریکی که نی کردنی برو همتا نهودی لادا و خرف عبد سر زاق برو به سرمهک وزیران. ماشه نلا جهند کمی بین چوو نه ده مهرا که له زوری قائد فرقه دو پیم گوت نه کمی بس نیست بیته سره که وزیران تا نه و ده مهی بیوین!

نه بی پیخ خربز پرس ز نیس ده چسه ز بر نهارکی نهوانه بی دهوزمه وون و بی جدوین نه دهست و قامه بزانن چی بیان بزده کم. نه نمودنه ده لیم، هدوینی ۱۹۶۲ که نه هوینه واری پی سرمم کوبوونه و بیه کی سه رهه مع ریفی کورد گیرا و ممومت بیانی کار گیروهی خاوند رای له گهزل متصرفه کنی نهونیسا نه کور دنیش بون تی دا به شدار بون، نه دهسته ده نگاوه هه بیت بی پیلکه نه خانووی نه دا کوکه بیوریه و دفره تیکی بهش پوشی خول به سه نامیزی لی دام و دهسته کرد به گرین: ده رجو و دایکی نه موہ زریعه پوسته کوییه که له بیمار دمانی ببینی (۱۱) نهیلو ولی ۱۹۶۱ له بینی ته قمه خوی و بیک دوو خه بیت سینه نی کوز ران. نهودمه وه ده رگمی حکومه و کور دنیش نی ده دات بوناگز ووری و بی نانی بیه کی له پاش کوز رانی کوکه کمی دووچاری خوی و خیزانه کمی بیوه بیکانه که رته نانیک. ره نگه نه جیهانه کور ده واری دا کمی له من بی گوناهتر نه بیوین له کاره ساته بیه کوری نه وغه بیری نه ویش دا هات چونکه هه تا توانیم و نه شم توانی ویست نه فهومی. نه و کوره خوش ده وست، مه حرمه مانه ش ناوناوه هاتو و جوی ماله کمی ده کرد له کویی و حمزیشی ده کرد له ده فهت دا بینی. نهودمه دا بیچاره ده رگی نه و تافره ته و خیزانی کوکه کمی هه ره و نندم بی کرا چی بهدوای دهست دا هات له پارهی گیر فانم بی خه مه دهستیمه و... له نمودنه دوووم دا ده لیم، سی مه لای کوره هاتبوونه موراجه عدی و هزاره تی نه وقاف که و زیره کمی کوره برو، به نائومیدی و بی لی پرسینه وه ش و ده نرابوون.. هاتنه لام نه ئوتیله کمی تروکادیرو، که نهوسا له و هزاره دا بیوم گوتیان و وزعنان زور سه غنه ته نه وقاف هیچی بوکر دین و نه پاره شمان ماوه بی پیشین و وه بیه بگه بینیه وه به مانه کمان. من له گهله نه وقاف هیچم بی نه ده کرا، چی له دهست هات بوگه رانه و بیه کی موحتمه ره مانه بیه ره مالیان و هام کرد.

نمودنه دیکه زورن به لام به کیکان تامیکی مزري لی دیت. نه وزاره بروم برايه کی کور دی بردی بادین هاته لام نیشه کمی که بربیتی بیوله وهی بگه بینه وه سر کاری جارانی گری پیچکه کی که و توونی زوری هاتو چویی کردیو. گوتی نانم نه ما من دالم برسین دهست به هیچ بیچکنیک رانه گه بیت نه گه رچارم نه که بیت ئیزنت به سه ره و بیه دهست بکم به بی نامووسی؟ چهندیکی دلم بوزی سوونا هینده شی به پرسیاره که

حلقة حيائى

بعلم الاستاذ مسعود محمد

يتوقع العرء منها اعادة القتال بين آونة واخرى ولا سيما ان موقف السلطة آنذاك لم يكن موقف الموحد المتفهم للمسألة وانما يرى الى حلها حلا جذريا.

ويذكر بأنه تم استئزاره سنة ١٩٦٥ وزير دولة لشؤون الشأن وكان قبوله للمنصب على مضض وخلافاً لرغبة الحقيقة لأسباب منها : علمه بأن ثمة معوقات كثيرة أمام عجلة السلام وأنه لا يستطيع دفعها وتتنفيذ ما ينوى وما يرجوه من اكمال اسباب توطيد السلام والاستقرار والفهم الحقيقي للمشكلة الكردية . ومنها يلحق به من ضرر مادي حين يخرج من الوزارة مستقبلاً وما يؤثر ذلك على الحالة الاقتصادية له ولبياله . ومنها هاجسه بأن الملحقين ومؤيديهم لا يرون لهم استئزار احد من خارج صفوفهم ويرون بأن من الواجب اشراك جماعتهم بالحكم وليس شخصاً من خارج الحزب والحركة المسلحة . وفي الوزارة ظل يستقبل يومياً المراجعين من الموظفين المقصوبين والأشخاص المتضررين جراء حوادث الشمال افواجاً افواجاً بغية تسهيل امر اعادتهم لوظائفهم وتعويضهم عن خسائرهم وغيرها .

ووسط زحمة المشاكل وفي غمرة العمل الوزاري التي يخصص في سردها صفحات من مذكراته يرجعنا الى محطة راحة .. وهي زيارة للقاهرة ضمن وفد رسمي برأسة رئيس الوزراء للاشتراك في احتفالات مصر في ذكرى ثورة تموز ١٩٥٢ . فينزل هناك في قصر (الطاولة) الملكية ويصف لنا القصر بغرفة ورداته وأثاثاته .. وينام في نفس الغرفة التي كان ينام فيها الملك فاروق . ويستمع الى ام كلثوم وفريد الأطرش وعبد الحليم حافظ في حفلة خاصة .

تبدأ هذه الحلقة وهي الثالثة عشرة من سلسلة مذكرات الاستاذ مسعود محمد ببدأ المحادثات بين وفد حكومي والملحقين الاكراد بداية سنة ١٩٦٤ في رانيا وكانت نتيجتها ايجابية اذ جرى اتفاق بينهما في ١ شباط ١٩٦٤ وادعى بيان رسمي حول ذلك في الاذاعة استقبلته الجماهير بارتياح فعادت من جرانها العوائل المنتشرة في اكتاف الوديان والجبال الى مساكنها في المدن ورجع المقصوبون الى وظائفهم وعاد الهدوء والامان الى أنحاء المنطقة . وقد شارك في اعداد البيان بالإضافة الى جمع من رؤساء الملحقين مندوب الحزب الديمقراطي الكردستاني وهو عضو المكتب السياسي وقد بدل منتصف السليمانية آنذاك العميد السيد عبد الرزاق السيد محمود جهوداً مثمرة في انجاح المباحثات .

وتتوسعت في تلك الايام شقة الخلاف بين المكتب السياسي للحزب وقيادة الملحقين فأصدر المكتب السياسي للحزب بياناً شديداً اللهجة في حدود ١٥ صفحة ويعنوان «أسلم أم استسلام؟» اشتمل على كل ما هو حق وباطل حول الموضوع من تجريح مروي رفض قاطع للأتفاق وإنقاد عنيف له . وما كان من العضو المذكور والذي كان ذا شخصية قوية في الحزب (وربما كان امين سر الحزب) إلا ان ينقلب هو الآخر على الاتفاق الذي ساهم في اعداده ! لكن المنطق اصم اخرس لا يستطيع فعل شيء مع اهواء النفس البشرية .

ويذكر صاحب المذكرات نموذجاً من محاولة الاجانب للتدخل في امور الحركة الكردية واستغلالها لصالحهم وسعفهم الى اشعال نار الاقتتال ثانية ، ويدرك كيف ان فترة السلام كانت فترة حرجة